De PROFETEN Spreken

"De laatste boeken van het Oude Testament tonen ons arbeiders die op het land werkten en geroepen werden. Anderen waren mannen met grote bekwaamheid en uitgebreide kennis, maar de Heer gaf hun visioenen en boodschappen. Deze mannen uit het Oude Testament spraken over gebeurtenissen in hun eigen tijd, en Daniël, Jesája en Ezechiël spraken niet alleen over zaken die hen als tegenwoordige waarheid aangingen, maar hun blik reikte ook uit naar de toekomst, en naar wat er in deze laatste dagen zou gebeuren."
—*Selected Messages,* boek 3, blz. 419.

Internationaal Zendingsgenootschap
Gemeente van Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging

GEBEDSLEZINGEN

4-12 december 2026

De PROFETEN Spreken

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord		blz. 2
Lezing 1	vrijdag 4 december 2025 ***De grote strijd*** *– E.G. White, Verenigde Staten*	blz. 5
Lezing 2	Sabbat 5 december 2025 ***Elía de Tisbiet*** *– B. Madisha, Zuid-Afrika*	blz. 12
Lezing 3	zondag 6 december 2025 ***Elisa, de ontvanger van de Heilige Geest*** *– R. De La Paz, Filippijnen*	blz. 21
Lezing 4	dinsdag 8 december 2025 ***God spreekt in tijden van crisis*** *– D. Monterroso, Guatemala*	blz. 31
Lezing 5	woensdag 9 december 2025 ***Een nieuw hart en een nieuwe geest*** *– W. Kang, Zuid-Korea*	blz. 36
Lezing 6	vrijdag 11 december 2025 ***Gods boodschappen in het boek Daniël*** *– D. Serban, Roemenië / Duitsland*	blz. 44
Lezing 7	Sabbat 12 december 2025 ***Johannes de Doper*** *– T. Petkov, Bulgarije / Verenigde Staten*	blz. 52

Internationaal Zendingsgenootschap
Gemeente van Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging

+31 (0) 313 - 416 222 rehoboth@ZDAreformatie.org
Middachterlaan 2 • 6955 JC Ellecom • Nederland
www.ZDAreformatie.org ZDA Reformatie

VOORWOORD

Elk jaar, als het einde van het oude jaar nadert en we aan de drempel van een nieuw jaar staan, komt Gods volk over de hele wereld samen in gebed, bezinning en toewijding. Het is niet zomaar een week. Het is een goddelijke oproep om even stil te staan, te luisteren en onze band met God te versterken.

Het thema dat ons bij deze gelegenheid verenigt, is van grote betekenis: „De profeten spreken.“ God heeft de mensheid nooit zonder leiding aan haar lot overgelaten. Vanaf het begin van de geschiedenis heeft de Heer, ondanks afvalligheid, afgoderij, geweld en geestelijke onverschilligheid, voortdurend profeten opgewekt om Zijn volk te corrigeren en te troosten en hen te informeren over wat er komen gaat. De Schrift zegt: “Voorzeker, de Heere HEERE doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten.” Amos 3:7. Deze tekst is een van de krachtigste uitspraken in de hele Bijbel. Het leert ons dat God niet in de geschiedenis optreedt zonder eerst te waarschuwen, te spreken en een boodschap van genade te geven. De profeten zijn, eenvoudig gezegd, Gods megafoon te midden van een wereld die niets wil horen over goddelijke gerechtigheid en zich niet wil onderwerpen aan Zijn wil.

Tijdens deze Gebedsweek zullen we ons bewegen langs een reeks heilige boodschappen uit de hemel, zoals die zijn verkondigd door de profeten Elía, Elisa, Jesája, Ezechiël, Daniël en Johannes de Doper. Elk van hen leefde onder unieke omstandigheden, maar ze hadden allemaal dezelfde missie: spreken wanneer niemand wilde luisteren, zonde aan de kaak stellen, oproepen tot berouw en bekering, oordeel en genade aankondigen, en het volk voorbereiden op Gods optreden onder de volken.

De Bijbel zegt ons: “Want God spreekt één of twee keer, maar men slaat er geen acht op.” “… God [had] voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken … door de profeten, …” Job 33:14; Hebreeën 1:1. De boodschappen van de profeten waren niet alleen voor hun tijd bedoeld. Zij spraken ook voor onze tijd. Hun boodschappen vinden vandaag de dag hun exacte vervulling, nu we zien dat de naties in crisis verkeren, de gemeente het gevaar loopt geestelijk lauw te worden en de wereld met grote snelheid op haar uiteindelijke bestemming afstevent.

“De laatste boeken van het Oude Testament tonen ons arbeiders die op het land werkten en geroepen werden. Anderen waren mannen met grote bekwaamheid en uitgebreide kennis, maar de Heer gaf hun visioenen en boodschappen. Deze mannen uit het Oude Testament spraken over gebeurtenissen in hun eigen tijd, en Daniël, Jesája en Ezechiël spraken niet alleen over zaken die hen als tegenwoordige waarheid aangingen, maar hun blik reikte ook uit naar de toekomst, en naar wat er in deze laatste dagen zou gebeuren.” –*Letters and Manuscripts*, vol. 13 (1898), Letter 132, 1898.

Wat was het doel van de profetische boodschappen? Om een volk voor te bereiden hun God te ontmoeten. Vooral in deze eindtijd zijn de profeten niet louter historische figuren. Ze zijn ook levende instrumenten van God om gewetens wakker te schudden, geestelijke onverschilligheid van zich af te schudden en de wereld te waarschuwen dat Christus spoedig komt. Petrus zei: “En wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, …” 2 Petrus 1:19. De profeten zijn nog steeds dat licht te midden van de morele duisternis van deze tijd. Zij zijn de stem die zegt: “… Dit is de weg, bewandel die. …” Jesája 30:21.

Deze week wordt afgesloten met een bijzondere wereldwijde vastensabbat, een dag van gebed en het geven van de jaarlijkse offergave voor het werk van de Generale Conferentie. Daarmee geven we uiting aan onze dankbaarheid, overgave, afhankelijkheid en toewijding aan God in de profetische opdracht van de gemeente wereldwijd.

Het moet voor iedereen volkomen duidelijk zijn dat het niet volstaat om alleen maar naar de profeten te luisteren. Het is noodzakelijk om hen te geloven, ons door hen te laten leiden en hun boodschap in praktijk te brengen. De Heilige Schrift bevat een krachtige belofte: “Vertrouw op de HEERE, uw God, dan zult u standhouden. Vertrouw op Zijn profeten, dan zult u voorspoedig zijn.” 2 Kronieken 20:20.

“De stem van Christus spreekt door de patriarchen en de profeten van Adams dagen af tot het einde van de tijd. In het Oude Testament wordt de Heiland even duidelijk geopenbaard als in het Nieuwe Testament. Het licht uit het profetisch verleden bestraalt het leven van Christus en de leerstellingen van het Nieuwe Testament met helderheid en schoonheid. De wonderen van Christus vormen een bewijs van Zijn goddelijkheid, maar een veel krachtiger bewijs van het feit dat Hij de Verlosser van de wereld is vinden wij als wij de

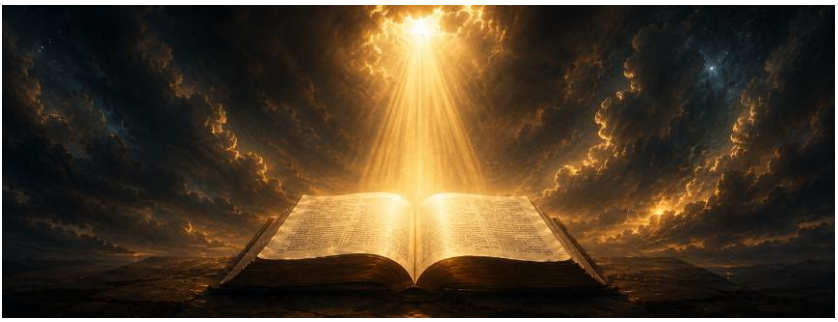
profetieën van het Oude met de geschiedenis van het Nieuwe Testament vergelijken." –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 664.
Tijdens deze Gebedsweek moeten we onszelf een ernstige vraag stellen: luisteren we werkelijk naar de stem van God, en niet naar de stemmen van de wereld, de sociale media of Babylon? We moeten ons richten op de boodschappen van God die via Zijn profeten tot ons komen. Laten we, terwijl we ons verdiepen in Elía, Elisa, Jesája, Ezechiël, Daniël en Johannes de Doper, hen niet alleen zien als figuren uit het verleden, maar ook als levende boodschappers voor onze tijd. God spreekt ook vandaag nog. God waarschuwt ook vandaag nog. God roept ook vandaag nog. In dit alles zou het de grootste tragedie zijn als Zijn volk Hem niet zou willen horen. Laten we in deze Gebedsweek bereid zijn om, net als Samuël, te zeggen: "Spreek, want Uw dienaar luistert." 1 Samuël 3:10. En mogen we de profeten geloven, zodat we voorbereid, veranderd en geestelijk gesterkt zullen zijn om Jezus te verheerlijken bij Zijn komst. Moge God Zijn volk zegenen aan het einde van dit jaar – dat is ons oprecht gebed.

–De Predikersafdeling van de Generale Conferentie

1e lezing – vrijdag, 4 december 2026

DE GROTE STRIJD

Door E.G. White, Verenigde Staten

Vóór de zondeval stond Adam persoonlijk in contact met zijn Schepper, maar de mens heeft zich door zijn overtreding van God afgescheiden en heeft dit grote voorrecht nu niet meer. Door het verlossingsplan kunnen de bewoners van de aarde echter weer met God in verbinding treden. God staat door Zijn Geest in contact met de mens en door openbaringen aan Zijn uitverkoren boodschappers heeft de wereld goddelijk licht ontvangen. “Door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petrus 1:21).
Tijdens de eerste vijfentwintig eeuwen van onze geschiedenis was er geen geschreven openbaring. Mensen die door God waren onderricht, deelden hun kennis aan anderen mee en zo werd deze kennis van vader op zoon en van generatie op generatie doorgegeven. De voorbereiding van het geschreven woord begon in de tijd van Mozes, toen geïnspireerde openbaringen in een geïnspireerd boek werden samengebracht. Dit werk is zestien eeuwen lang voortgezet: van Mozes, de geschiedschrijver van de schepping en de wetgeving, tot Johannes, die de meest verheven waarheden van het evangelie heeft opgetekend.
De Bijbel zegt van zichzelf dat hij van God komt en toch is Gods Woord door mensenhanden geschreven. In de uiteenlopende stijlvormen van de verschillende boeken komen de karaktertrekken van de vele schrijvers duidelijk tot uiting. De geopenbaarde waarheden zijn

alle “van God ingegeven” (2 Timótheüs 3:16), en zijn toch in menselijke woorden uitgedrukt. De Oneindige heeft door Zijn Heilige Geest licht laten schijnen in het verstand en in het hart van Zijn boodschappers. God heeft dromen en gezichten, symbolen en beelden gegeven, maar de personen aan wie de waarheid werd geopenbaard, hebben zelf de gedachten in menselijke taal gegoten.

De Tien Geboden werden door God uitgesproken en met Zijn eigen hand geschreven. Ze komen van God en niet van de mensen, maar in de Bijbel, met zijn door God geschonken waarheid die in menselijke taal is uitgedrukt, vormen het goddelijke en het menselijke een eenheid. Zo’n eenheid bestond ook in de natuur van Christus, die de Zoon van God en de Zoon des mensen was. Wat van Christus gezegd is – “het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond” (3 Johannes 1:14) – geldt dus ook voor de Bijbel.

De Bijbel is in de loop van vele eeuwen geschreven door mensen die in maatschappelijke functie en beroep, in verstandelijke en geestelijke gaven, veel van elkaar verschilden. Daarom vertonen de boeken van de Bijbel een groot verschil in stijl en een grote verscheidenheid in de aard van de behandelde onderwerpen. De verschillende schrijvers drukken zich op verschillende manieren uit en vaak wordt dezelfde waarheid treffender belicht door de ene schrijver dan door de andere. Daar verscheidene schrijvers een onderwerp vanuit een verschillend oogpunt en in een verschillend verband benaderen, kan de oppervlakkige, onverschillige of bevooroordeelde lezer de indruk krijgen dat er onjuistheden of tegenstrijdigheden in de Bijbel staan, terwijl de aandachtige, eerbiedige lezer met een scherper inzicht de harmonie ontdekt die eraan ten grondslag ligt.

Daar de waarheid door verschillende personen wordt behandeld, worden haar verschillende facetten belicht. De ene schrijver is meer getroffen geweest door één aspect van het onderwerp en haakt in op de punten die met zijn ervaring of met zijn observatievermogen en waardering overeenstemmen. Een andere gaat in op een ander aspect en elk van hen behandelt onder leiding van de Heilige Geest het onderwerp dat de grootste indruk op hem gemaakt heeft. Bij elke schrijver is dat een ander aspect van de waarheid, maar er is een volmaakte harmonie tussen de onderdelen. De waarheid die op deze manier is geopenbaard, wordt samengevoegd tot een volmaakt geheel, dat beantwoordt aan de behoeften van alle mensen in alle levensomstandigheden.

God heeft Zijn waarheid door middel van mensen aan de wereld bekend gemaakt en heeft ze door Zijn Heilige Geest toegerust en in staat gesteld om dit werk te doen. Hij heeft hun verstand geleid in de keuze van de onderwerpen waarover ze zouden spreken en schrijven. De schat werd aan “aarden vaten” toevertrouwd en komt toch uit de hemel. Het getuigenis wordt meegedeeld in onvolmaakte, menselijke taal, maar komt toch van God en het gehoorzame, gelovige kind van God, ontdekt de heerlijkheid van de goddelijke kracht, vol van genade en waarheid.

God heeft in Zijn Woord de mensen kennis ter zaligheid gegeven. De Heilige Schrift moet worden aanvaard als een gezaghebbende, onfeilbare openbaring van Gods wil. Zij is de maatstaf voor het karakter, zij openbaart de leerstellingen en toetst de ervaringen. “Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust” (2 Timótheüs 3:16, 17).

Toch maakt het feit dat God Zijn wil door middel van Zijn Woord aan de mensen heeft geopenbaard de voortdurende tegenwoordigheid en leiding van de Heilige Geest niet overbodig. Integendeel! Jezus had de Geest beloofd om het Woord aan Zijn boodschappers uit te leggen en de bevelen van de Bijbel nader te verklaren en toe te passen. Aangezien Gods Geest de Bijbel heeft geïnspireerd, kunnen de opdrachten van de Geest onmogelijk in strijd zijn met die van het Woord.

De Geest is niet gegeven en kan ook nooit worden gegeven ter vervanging van de Bijbel, want de Schrift zegt uitdrukkelijk dat het Woord van God de maatstaf is waaraan elke leer en elke ervaring moet worden getoetst. De apostel Johannes zegt: “Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan” (1 Johannes 4:1). En Jesája zegt: “Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad” (Jesája 8:20).

Door de dwalingen van mensen die beweren dat ze door de Geest zijn verlicht en denken dat ze de leiding van Gods Woord niet meer nodig hebben, is er veel afbreuk gedaan aan het werk van de Heilige Geest. Deze mensen worden geleid door indrukken, die ze beschouwen als de stem van God tot hun hart. Maar de geest die hen leidt, is niet de Geest van God. Dit volgen van indrukken, terwijl men de Schrift gewoon opzij zet, kan alleen tot verwarring, misleiding en

geestelijke ondergang leiden. Het bevordert slechts de plannen van de Boze. Daar de werking van de Heilige Geest van het allergrootste belang is voor Christus' gemeente, is het één van satans plannen om het werk van de Heilige Geest door de dwalingen van extremisten en fanatici in het gedrang te brengen en Gods volk ertoe aan te zetten deze bron van kracht, die God ons Zelf geschonken heeft, te verwaarlozen.

Volgens Gods Woord moest de Heilige Geest Zijn werk voortzetten van het begin tot het einde van de evangelieverkondiging. Gedurende de eeuwen waarin de teksten van zowel het Oude als het Nieuwe Testament aan de mensheid werden geschonken, bleef de Heilige Geest licht doorgeven aan enkelingen, onafhankelijk van de openbaringen die in de Heilige Schrift zouden worden opgenomen. De Bijbel zegt zelf hoe de mensen door de Heilige Geest waarschuwingen, vermaningen, raadgevingen en richtlijnen kregen over onderwerpen die volstrekt geen verband hielden met het schenken van de Heilige Schrift. In de Bijbel lezen we over profeten in verschillende tijdperken van wie geen enkel woord is opgetekend. Zo zou de Heilige Geest na het afsluiten van de canon van de Schrift Zijn werk ook blijven voortzetten en Gods kinderen licht brengen, waarschuwen en troosten.

Jezus had Zijn discipelen beloofd: "Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in Mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat ik u gezegd heb". „Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid... en de toekomst zal Hij u verkondigen" (Johannes 14:26; 16:13). De Bijbel leert duidelijk dat deze beloften helemaal niet beperkt waren tot de tijd van de apostelen, maar dat ze zijn gegeven aan Christus' gemeente van alle tijden. Jezus geeft Zijn volgelingen deze verzekering: "En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld" (Matthéüs 28:20) en Paulus zegt dat de gaven en openbaringen van de Geest aan de gemeente werden gegeven "om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus" (Éfeze 4:12, 13).

De apostel bad voor de gelovigen te Éfeze: "Dat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen (uws) harten, zodat gij weet, welke hoop Zijn roeping wekt... en hoe over-

weldigend groot Zijn kracht is aan ons, die geloven" (Éfeze 1:17-19). Met deze woorden smeekte Paulus de invloed van Gods Geest voor de gemeente te Éfeze af om hun verstand te verlichten en hun geest te verhelderen opdat ze de diepten van Gods heilig Woord zouden kunnen begrijpen.

Na de wonderbaarlijke uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren drong Petrus er bij de mensen op aan tot inkeer te komen en zich te laten dopen in de naam van Christus tot vergeving van hun zonden. Hij zei: "En gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal" (Handelingen 2:38, 39).

God heeft in direct verband met de gebeurtenissen op "de grote dag des Heren" bij monde van de profeet Joël een bijzondere openbaring van Zijn Geest beloofd. (Joël 2:28). Deze profetie is gedeeltelijk in vervulling gegaan bij de uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren, maar zal ten volle vervuld worden bij de uitstorting van Gods genade, die gepaard zal gaan met de afsluiting van de evangelieverkondiging.

De grote strijd tussen goed en kwaad zal naarmate wij het einde der tijden naderen in hevigheid toenemen. In alle eeuwen heeft satan zijn toorn tegen Christus' gemeente geopenbaard, maar God heeft Zijn genade en Zijn Geest aan Zijn volk geschonken om hen te versterken zodat ze de kracht van de boze zouden kunnen weerstaan. Toen Christus' apostelen het evangelie aan de wereld moesten brengen en het voor de komende eeuwen moesten opschrijven, werden zij op een bijzondere wijze door de Heilige Geest verlicht. Maar naarmate de gemeente haar uiteindelijke verlossing nadert, zal satan met grotere macht werken. Hij is nedergedaald "in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft" (Openbaring 12:12).

Hij zal te werk gaan "met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen" (2 Thessalonicensen 2:9). Zesduizend jaar lang heeft satan, die eens de hoogste rang bekleedde onder Gods engelen, zich volledig gewijd aan misleiding en vernietiging. Al de diepten van zijn sluwheid en geslepenheid die hij heeft verworven, al de wreedheid die hij heeft ontwikkeld tijdens deze eeuwenoude strijd zullen in de laatste strijd tegen Gods volk worden gebruikt. In zo'n gevaarlijke tijd moeten de volgelingen van Christus de waarschuwing van Zijn wederkomst aan de wereld brengen en moet er een volk worden toebereid dat "onbevlekt en onberispelijk" (2 Petrus 3:14) voor Hem

zal staan bij Zijn terugkeer. In deze tijd is de bijzondere gave van Gods genade en kracht niet minder noodzakelijk dan in de tijd van de apostelen.

Door het licht van de Heilige Geest zijn de gebeurtenissen van de eeuwenlange strijd tussen goed en kwaad aan mij geopenbaard. Van tijd tot tijd mocht ik het verloop van de grote strijd tussen Christus – de Koning van het leven en onze Verlosser – en satan – de vorst van het kwaad, de aanstichter van de zonde en de eerste overtreder van Gods heilige wet – in de verschillende eeuwen volgen. De vijandschap van satan tegen Christus openbaarde zich ook tegen Zijn volgelingen.

Dezelfde haat tegen de beginselen van Gods wet, dezelfde tactiek van misleiding waardoor dwaling wordt voorgesteld als waarheid, waardoor menselijke wetten in de plaats van Gods wetten worden gesteld en de mensen het schepsel gaan aanbidden in plaats van de Schepper, kan in de loop van de geschiedenis worden nagegaan. Satans pogingen om het karakter van God verkeerd voor te stellen, zodat de mensen zich een verkeerd beeld van de Schepper gaan vormen, en daardoor meer met vrees en haat dan met liefde tot Hem opzien, zijn pogingen om Gods wet opzij te zetten, waardoor de mensen gaan denken dat ze de verplichtingen van die wet niet meer hoeven na te komen, en zijn vervolging van allen die zich tegen zijn bedrog durven te verzetten, zijn door alle eeuwen heen voortgezet. Men kan dat nagaan in de geschiedenis van patriarchen, profeten, apostelen, martelaren en hervormers.

In de belangrijke eindstrijd zal satan dezelfde gedragslijn volgen, dezelfde geest openbaren en zich voor hetzelfde doel inzetten als in de vorige eeuwen. De geschiedenis zal zich herhalen, met dit onderscheid dat de komende strijd zal worden gevoerd met een hevigheid die de wereld nog nooit heeft gekend. De misleidingen van satan zullen sluwer en zijn aanvallen vastberadener zijn. “Ware het mogelijk (hij zou) de uitverkorenen verleiden” (Markus 13:22).

Daar Gods Geest de grote waarheden van zijn Woord en de gebeurtenissen van het verleden en de toekomst aan mij heeft geopenbaard, heb ik ook de opdracht gekregen aan anderen bekend te maken wat mij is getoond, de geschiedenis van de grote strijd in vervlogen eeuwen te beschrijven en die vooral zó voor te stellen dat er licht gaat schijnen op de snel naderende strijd van de toekomst. Bij het nastreven van dit doel heb ik getracht gebeurtenissen uit de geschiedenis van de gemeente uit te kiezen en ze op zo’n manier te

groeperen dat men de ontwikkeling kan zien van de heilswaarheden die op verschillende tijdstippen aan de wereld zijn gegeven en de woede van satan en de vijandschap van een wereldsgezinde kerk hebben opgewekt – waarheden die gehandhaafd zijn door het getuigenis van hen die "hun leven niet liefgehad hebben, tot de dood".
Het verloop van deze gebeurtenissen kondigt de strijd aan die ons te wachten staat. Als we ze bestuderen in het licht van Gods Woord en met de hulp van Zijn Geest, kunnen de plannen van satan voor ons worden ontsluierd en kunnen de gelovigen die "onberispelijk" wensen te staan voor de Here bij Zijn komst, de gevaren zien en weten hoe zij ze moeten vermijden. –*De grote strijd*, blz. 9-14.

2e lezing – Sabbat, 5 december 2026

ELÍA DE TISBIET

Door B. Madisha, Zuid-Afrika

Terwijl we uitzien naar de wederkomst van Christus, is dit een zeer belangrijk moment voor gelovigen om samen te komen, gedachten uit te wisselen over de Gebedslezingen en elkaars geloof te versterken. Iedereen is van harte welkom en we hopen dat onze gemeenschap onze band met God en met elkaar zal verdiepen.

Uitnodiging om kennis te maken met Elía, de Tisbiet

“Met het Woord Gods in zijn handen, kan ieder mens, wat ook zijn levenslot mag zijn, die gemeenschap hebben welke hij verkiest. Op de bladzijden van het Boek kan hij spreken met de nobelsten en besten der mensheid, en luisteren naar de stem van de Eeuwige wanneer Hij spreekt met de mensen.
Wanneer hij de onderwerpen, ‘waarin zelfs engelen begeren een blik te slaan’ (1 Petrus 1:12) bestudeert en overpeinst, kan hij in hun gezelschap verkeren.” –*Karaktervorming*, blz. 127.
Tijdens deze Gebedsweek moedig ik jullie aan om stil te staan bij het verhaal van Elía, de Tisbiet. Zijn leven biedt lessen en leidraad die ons op onze geestelijke reis kunnen inspireren en ondersteunen.

Achtergrond en roeping van Elía de Tisbiet

Elía, ook bekend als Elias, of in het Hebreeuws Eliyahu, was afkomstig uit de plaats Tisjbe in Gilead, ten oosten van de Jordaan. Hij was een vurige prediker die zich toelegde op het monotheïsme en het geloof in één God verkondigde.
De profetische missie van Eíia begon in een tijd waarin Israël, het noordelijke koninkrijk, in diepe afgoderij verviel. "Toen Elia zag dat Israël steeds dieper zakte in afgoderij, was hij tegelijk bedroefd en verontwaardigd. [...] Terwijl hij deze afval zag vanuit zijn afgelegen woonplaats, werd Elia door verdriet overweldigd. In zielsangst smeekte hij God om het begunstigde volk te weerhouden op hun goddeloze weg, hen te treffen door Zijn oordelen als dat nodig zou zijn, zodat ze hun afdwaling van God in het juiste licht zouden zien. Hij verlangde dat ze tot bekering zouden komen alvorens ze zover zouden gaan in hun boosheid, dat de Here hen volkomen zou verdelgen.
Het gebed van Elia werd beantwoord. [...] De tijd was gekomen dat God tot hen moest spreken door Zijn oordelen. [...] Elia moest aan Achab de boodschap brengen van het oordeel van God. Hij had niet gevraagd de boodschapper des Heren te mogen zijn; het woord des Heren kwam tot hem. En omdat hij ijverde voor de zaak des Heren, aarzelde hij niet om gehoor te geven aan Gods bevel, hoewel gehoorzaamheid een snelle ondergang kon betekenen door de hand van de goddeloze koning." –*Profeten en koningen*, blz. 75, 76.

Het kiezen van Gods dienaren

Hoe God Zijn dienaren uitkiest, wordt duidelijk beschreven in de Heilige Schrift. In Ezechiël 9:4 gaf de Heer de volgende instructie: "... Zet een merkteken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen over al de gruweldaden die in het midden ervan gedaan worden." God kiest degenen uit die zich ernstig zorgen maken over wangedrag en onrechtvaardigheid en die oprecht treuren om het morele verval om hen heen.
We dienen onze beweegredenen voor leiderschap onder de loep te nemen en daarbij die motieven uit te sluiten die voortkomen uit ambitie of het streven naar status. Ware leiders in Gods dienst worden gekozen vanwege hun nederigheid en oprechte zorg voor

het geestelijk welzijn van anderen, niet uit eigenbelang. Laten we ernaar streven om oprecht en toegewijd te dienen.

Geloof in Gods woord en oordeel

"De profeet ging direct op reis en trok dag en nacht door, tot hij Samaria had bereikt. […]
Op weg naar Samaria had Elia verschillende stromen overgestoken die nooit droog waren, hij was over groene heuvels en machtige bossen gekomen die schijnbaar nooit door droogte konden worden aangetast. Alles waar het oog op viel, was met schoonheid bekleed. De profeet had zich kunnen afvragen hoe deze stromen ooit konden opdrogen, hoe deze heuvels en dalen ooit door de zon verbrand konden worden.
Maar hij gaf niet toe aan ongeloof. Hij was er ten volle van overtuigd dat God Israël zou vernederen, en dat ze door oordelen tot inkeer zouden komen." –*Profeten en koningen*, blz. 76.
"En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen komen, behalve op mijn woord!" 1 Koningen 17:1.
De uitspraak "behalve op mijn woord" weerspiegelden Elía's sterke geloof in Gods beloften, niet in zijn eigen gezag. Dankzij zijn onwankelbare vertrouwen kon hij met overtuiging spreken, in de wetenschap dat God elke belofte zou nakomen. Het voorbeeld van de profeet toonde aan dat werkelijk geloof geworteld is in Gods betrouwbaarheid en dat geestelijke moed voortkomt uit het vertrouwen op Zijn woord.
"Als hij geen onvoorwaardelijk vertrouwen had gehad in Hem, die hij diende, zou hij nooit naar Achab zijn gegaan. […] God had gesproken, en Zijn woord zou niet falen; en Elia stelde onbevreesd zijn leven in de waagschaal om Zijn boodschap te brengen" –*Profeten en koningen*, blz. 76.
Er zou noch dauw noch regen op het land vallen. Dit oordeel was terecht, want het toonde de dwaasheid aan van het geloven in een valse leer die aan een valse god en aan de natuur toeschreef wat aan God toebehoorde. Het liet zien hoe diep zij waren gezonken.
"Omdat de aanbidders van Baäl beweerden dat de schatten van de hemel, de dauw en de regen, niet van de Here, maar van de heer-

sende natuurkrachten kwamen, en dat de scheppende kracht van de zon de aarde verrijkte en vruchtbaar maakte, zou Gods vloek zwaar drukken op het verdorven land. [...] De woorden van de profeet gingen onmiddellijk in vervulling. [...] Toch werd het volk door zijn leiders aangemaand vertrouwen te hebben in de macht van Baäl, en de profetie van Elia als zinloze woorden te vergeten. De priesters hielden vol dat de regen viel door de macht van Baäl. Vrees niet de God van Elia, en beef niet voor zijn woord, zeiden ze; het is Baäl die de oogst brengt op zijn tijd, en die voor mens en dier zorgt." –*Profeten en koningen*, blz. 75-77.

"Alvorens Achab zich van zijn verbazing had hersteld of een antwoord kon geven, verdween Elia terwijl hij de sleutel van de hemel meenam....

Zijn woord had de schatkamer van de hemel toegesloten, en alleen zijn woord kon deze weer openen...." –*Bijbelkommentaar*, blz. 137.

God beschermt de getrouwen

"... Elia [verdween] even plotseling als hij gekomen was, zonder de uitwerking van zijn boodschap af te wachten. De Here ging voor hem uit om hem de weg te wijzen. 'Wend u oostwaarts', luidde Gods bevel, 'en verberg u bij de beek Kerit, die in de Jordaan uitmondt. Gij kunt uit de beek drinken, en ik heb de raven geboden u daar van spijze te voorzien'. [...] Daar werd hij maandenlang op wonderlijke wijze van voedsel voorzien. Later, toen als gevolg van de aanhoudende droogte de beek opdroogde, gaf God Zijn dienstknecht bevel een schuilplaats te zoeken in een heidens land. "Maak u gereed", zei Hij, "ga naar Sarefat, dat aan Sidon behoort, en houd daar verblijf. Zie, Ik heb daar een weduwe geboden u te verzorgen". –*Profeten en koningen*, blz. 76, 77, 81.

Lessen van de weduwe van Zarfath

Het voorbeeld van de weduwe van Zarfath benadrukte de belangrijke waarheid dat God geen onderscheid maakt tussen mensen op basis van hun status of nationaliteit. Hoewel er in Israël veel weduwen waren, bleek er in die tijd geen enkele trouw te zijn, terwijl het geloof van deze heidense weduwe door God werd erkend en beloond. In een periode van grote ontbering ontving zij genade van de Heer, waarmee

werd aangetoond dat oprecht geloof grenzen overschrijdt en door God wordt geëerd, ongeacht iemands afkomst. Haar ervaring leverde een waardevolle les op: Gods gunst rust op degenen die op Hem vertrouwen, ongeacht waar zij vandaan komen. "Vergeet de gastvrijheid niet, want hierdoor hebben sommigen zonder het te weten engelen onderdak geboden." "Wie een profeet ontvangt omdat hij een profeet is, zal het loon van een profeet ontvangen; en wie een rechtvaardige ontvangt omdat hij een rechtvaardige is, zal het loon van een rechtvaardige ontvangen." Hebreeën 13:2; Matthéüs 10:41.
"De komst van Elia op de dag dat de weduwe vreesde de strijd om het bestaan op te geven, stelde haar geloof in de macht van de levende God, die voor haar levensonderhoud kon zorgen, op een zware proef. Maar zelfs in haar uiterste nood getuigde ze van haar geloof door het verzoek in te willigen van de vreemdeling, om haar laatste stukje brood met hem te delen. […] Er had geen grotere beproeving dan deze van haar geloof gevraagd kunnen worden. Tot nu toe had de weduwe alle vreemdelingen vriendelijk en gastvrij behandeld. Ondanks alle lijden dat voor haar en haar kind het gevolg zou kunnen zijn, voldeed ze vol vertrouwen in de God van Israël, die in al haar behoeften kon voorzien, aan het verzoek van Elia, en bood het hoofd aan deze zware beproeving van gastvrijheid." –*Profeten en koningen*, blz. 81, 82.

Vernietiging en goddelijke welwillendheid

Een jaar gaat voorbij, zonder dat er regen valt. De aarde is droog als perkament. De brandende hitte van de zon vernietigt de weinige plantengroei die er nog is. Stromen drogen op en loeiende kudden dwalen rond. Velden die vroeger bloeiden, zijn als droge woestijnen geworden. De bossen, gewijd aan de dienst der afgoden, zijn bladerloos; de bomen van het woud bieden geen schaduw meer. De lucht is droog en verstikkend; stofwolken verblinden de ogen en maken het haast onmogelijk adem te halen.
Het tweede jaar van de hongersnood ging voorbij, en nog steeds bleef de hemel gesloten. Droogte en hongersnood gingen door ...." –*Profeten en koningen*, blz. 78.
"Zou Ik werkelijk behagen scheppen in de dood van de goddeloze? spreekt de Heere HEERE. Is het niet, wanneer hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij zal leven?" Het was niet Gods bedoeling om Israël van de aardbodem te vegen, maar om hen te laten zien hoe Hij afval-

ligheid beschouwde. “De afval van Israël was een veel dreigender kwaad dan alle ellende van hongersnood. God trachtte Zijn volk te bevrijden van hun verblinding en hen tot besef te brengen van hun verantwoordelijkheid tegenover Hem aan wie ze hun leven en alle dingen te danken hadden.” –*Profeten en koningen*, blz. 79.

Lessen voor Gods overblijfsel in tijden van afvalligheid

Als Gods overblijfsel, geroepen om als hervormers voor de wereld te staan, worden we rechtstreeks geconfronteerd met de heersende afvalligheid en opstandigheid. In dergelijke omstandigheden laat het voorbeeld van Elía zien wat onze houding en plicht zouden moeten zijn. “In de lange jaren van droogte en hongersnood bad Elia vurig dat de harten van Israël afgewend zouden worden van de afgodendienst tot trouw aan God. […] Bij het zien van het lijden en gebrek aan alle kanten werd zijn hart vervuld van smart, en wenste hij dat hij de macht bezat om spoedig een hervorming tot stand te brengen.” –*Profeten en koningen*, blz. 83.
Als hervormers zijn ook wij geroepen om op de geestelijke crisis te reageren, niet met veroordeling, maar met oprecht gebed en toewijding aan Gods bedoelingen. In het licht van wijdverbreide ontrouw is het onze eerste plicht om Gods tussenkomst te zoeken, in het vertrouwen dat door oprecht gebed en standvastigheid harten zullen worden teruggewonnen en aan Hem zullen worden hersteld.

De koning en de profeet staan tegenover elkaar

“En het gebeurde na vele dagen dat het woord van de HEERE tot Elia kwam, in het derde jaar: Ga, vertoon u aan Achab, want Ik zal regen geven op de aardbodem.
Toen Obadja onderweg was, zie, Elia kwam hem tegemoet. […] ‘Ga, zeg tegen uw heer: Zie, Elia is hier.’ […] Toen ging Obadja Achab tegemoet en vertelde het hem, en Achab ging Elia tegemoet.” 1 Koningen 18:1, 7, 8, 16.
“De koning en de profeet staan tegenover elkaar. […] Door zijn eerste woorden. ‘Zijt gij daar, gij, die Israël in het ongeluk stort?’ openbaart hij onbewust de diepste gevoelens van zijn hart. […] Zij die zich onder satans macht plaatsen, kunnen de dingen niet zien zoals God ze ziet. Als de spiegel der waarheid hen wordt voorgehouden, worden

ze boos bij de gedachte dat ze vermaand moesten worden. […] 'Ik heb Israël niet in het ongeluk gestort', zegt Elia vrijmoedig, 'maar gij en uws vaders huis, doordat gij de geboden des Heren hebt verzaakt en de Baäls zijt nagelopen'." –*Profeten en koningen*, blz. 86, 87.
"Zij, die weigeren om zich te laten bestraffen en corrigeren, ... […] zullen zich net zo voelen als Achab tegenover Elía, ..." –*The Review and Herald*, 8 januari 1884 [zie ook: *Bijbelkommentaar*, blz. 138].
"Het ongeloof is een modeverschijnsel geworden. […] Wanneer zal de stem die getrouw berispt, weer in de kerk worden vernomen?" –*Profeten en koningen*, blz. 87.

Een oproep tot geestelijke hervorming

"Nu dan, stuur boden, breng heel Israël bijeen bij mij op de berg Karmel, met de vierhonderdvijftig profeten van de Baäl en de vierhonderd profeten van Asjera, die aan de tafel van Izebel eten." 1 Koningen 18:19.
"Het bevel werd gegeven door iemand die in de tegenwoordigheid van Jehova scheen te staan; en Achab gehoorzaamde terstond, alsof de profeet de koning was, en de koning een onderdaan. […] Van de Karmel kon men ver over het land zien; de berg was zichtbaar uit vele delen van het koninkrijk Israël. […] Hij die door heel het rijk is beschuldigd als de oorzaak van hun jammer, staat nu voor hen, schijnbaar onbeschermd in de tegenwoordigheid van de koning van Israël, de profeten van Baäl, de soldaten, en de duizenden van Israël. […] Terwijl hij eerst ziet naar het verwoeste altaar van Jehova en dan naar de menigte, roept Elia op duidelijke toon, met een stem als een bazuin: 'Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de Here God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na.' " […] Het volk zweeg. Niemand in die grote menigte durfde trouw te belijden aan Jehova. Als een duistere wolk had bedrog en blindheid zich over Israël gelegd." –*Profeten en koningen*, blz. 90, 91.
"Laat men ons dan twee jonge stieren geven. Laten zij voor zich de ene stier kiezen, die in stukken verdelen en op het hout leggen, maar ze mogen er geen vuur bij leggen. Dan zal ík de andere stier klaarmaken en op het hout leggen, maar er geen vuur bij leggen. Roept u daarna de naam van uw god aan, dan zal ík de Naam van de HEERE aanroepen. En de God Die door vuur antwoordt, Die is God. En het hele volk antwoordde en zei: Dat is goed." 1 Koningen 18:23, 24.

Toen alles klaar was, begonnen de profeten van Baäl met hun aanroepingen. Ze verzamelden zich rond hun altaar en riepen: "O Baäl, antwoord ons!" (vers 26) "... onder springen en schreeuwen, terwijl ze hun haren uittrekken en zich snijden, smeken ze hun god om hulp." –*Profeten en koningen*, blz. 92.
Ze waren hier de hele dag mee bezig en probeerden zelfs een manier te bedenken om het vuur op het altaar aan te steken, in de hoop een kans te krijgen om iemand te misleiden.
"De tijd van het avondoffer is aangebroken, en Elia roept het volk naderbij. Als ze bevend naderen, gaat hij naar het verwoeste altaar, ... en herstelt het. [...] 'Elia nam twaalf stenen naar het getal der zonen van Jakob . . . Hij bouwde met de stenen een altaar in de naam des Heren'. –*Profeten en koningen*, blz. 93, 94.
Het feit dat Elía het altaar herbouwt waar mensen ooit de God van de hemel aanbaden, is zeer veelzeggend. Het leert ons dat hervorming bestaat uit het herstellen van het oorspronkelijke, en niet uit het wegwerpen ervan om met iets geheel nieuws te beginnen.

Het geloof van Elía

Om elke twijfel over de wonderbaarlijke kracht van God uit te sluiten, nam Elía doelbewuste maatregelen om ervoor te zorgen dat het altaar grondig doordrenkt was. Hij gaf de aanwezigen de opdracht om een greppel rond het altaar te graven en water over het brandoffer en het hout te gieten, niet één keer, maar drie keer. Hierdoor liep de greppel vol met water, wat overduidelijk maakte dat alleen goddelijke tussenkomst het offer in brand kon steken.
"Dan buigt hij zich eerbiedig voor de onzichtbare God, heft de handen naar de hemel, en bidt een eenvoudig gebed. [...] Nauwelijks heeft Elia gebeden, of vuurvlammen dalen neer van de hemel, als heldere bliksemstralen, en verteren het offer op het altaar, zelfs het water in de groeve en de stenen van het altaar. De helderheid van het vuur verlicht de berg en verblindt de ogen van de menigte." –*Profeten en koningen*, blz. 94.

Elía in de eindtijd

"Jarenlang heeft de Heer de aandacht van Zijn volk gevraagd voor gezondheidshervorming. Dit vormt een van de voornaamste onder-

delen van de opdracht ons voor te bereiden op de komst van de Zoon des mensen. Johannes de Doper ging uit in de geest en de kracht van Elia, om de weg voor de Heer te bereiden, teneinde voor de HERE een wel toegerust volk te bereiden. Hij was een voorloper van hen die in deze eindtijd leven, aan wie God heilige waarheden heeft toevertrouwd om Zijn volk voor te houden, om de weg te bereiden voor de tweede verschijning van Christus. Johannes was een hervormer. […] De eenvoud van zijn kleding, ... Zijn dieet, zuiver vegetarisch, bestaande uit Sint-Jansbrood[1] en wilde honing, ... 'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt, Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen.' (Maléachi 4:5-6a) De profeet beschrijft hier de aard van de opdracht. Zij die de weg voor de tweede komst van Christus moeten voorbereiden hebben Elia als voorbeeld, zoals Johannes kwam in de geest van Elia om de weg voor Christus' eerste advent te bereiden." –*Adviezen over dieet en voeding*, blz. 65. Moge God Zijn getrouwe volk rijkelijk zegenen! Amen!

[1] De vertaler van het citaat afkomstig uit *Adviezen over dieet en voeding* vermeldt: "Het Engelse 'locusts' kan zowel door 'sprinkhanen' als door 'Sint-Jansbrood' vertaald worden." Sint-Jansbrood is een andere benaming voor johannesbrood (carob).

3e lezing – zondag, 6 december 2026

ELISA, ONTVANGER VAN DE HEILIGE GEEST

Door R. De La Paz, Filippijnen

"Hier is Elisa, de zoon van Safat, die water op de handen van Elia goot." 2 Koningen 3:11b

De Bijbel vermeldt dat God op verschillende tijdstippen en op diverse manieren met Zijn volk heeft gecommuniceerd via Zijn dienaren, de profeten. (zie Hebreeën 1:1). Een van die profeten was Elisa, de opvolger van Elía. Hij kwam uit Abel-Mehola, een oude stad nabij de Jordaan, bekend om haar vruchtbare grond, die eeuwenlang de landbouw ondersteunde. Historisch gezien maakte deze stad deel uit van het grondgebied van de stam Issachar. Zijn vader was Safat, een landbouwer, een godvrezende man, standvastig in het geloof en ijverig. Hij behoorde tot de getrouwen in Israël. (zie *Profeten en koningen*, blz. 136; *Bijbelkommentaar*, blz. 140) "... Tijdens de ballingschap waren er mensen die niet waren afgedwaald en niet in afvalligheid waren vervallen, en deze familie behoorde tot de zevenduizend die hun knieën niet voor Baäl hadden gebogen." –*Letters and Manuscripts*, vol. 12 (1897), Letter 12, 1897.

Zijn opvoeding

Wanneer iemand ergens in de wereld solliciteert naar een baan, worden er doorgaans eisen gesteld aan zijn of haar opleidingsachtergrond of diploma's, vaardigheden en ervaring. Maar in Gods dienst

zijn er bijzondere eigenschappen nodig om Zijn werk te kunnen vervullen. “Elisa had zijn opvoeding ver van de stad en de verleidingen van het hof genoten. Hij was opgevoed in eenvoudige gewoonten, in gehoorzaamheid aan zijn ouders en aan God. […] Maar hoewel Elisa zachtmoedig en nederig was, had hij geen veranderlijk karakter.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 140. Dit, zo kunnen we zeggen, onderscheidde hem van zijn voorganger, want er was een tijd dat Elía zijn dienst aan God wilde beëindigen. “Hij [Elisa] was oprecht en trouw, had God lief en vreesde Hem. Hij bezat de eigenschappen van een heerser, maar daarmee gepaard ging de zachtmoedigheid van iemand die bereid was om te dienen. Zijn geest was geoefend in kleine zaken, zodat hij trouw zou zijn in alles wat hij deed. Daarom zou hij, als God hem zou roepen om meer direct voor Hem te werken, klaar zijn om naar Zijn stem te horen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 140.

Het voorbeeld van Elisa op het gebied van leiderschap is het waard om bestudeerd en nagevolgd te worden door elke aspirant-dienaar van God. Hoewel hij uit een vooraanstaande familie kwam, streefde hij ernaar een veelzijdige opleiding te volgen door alle soorten werk te leren doen die gedaan moesten worden. Hij leerde alle vaardigheden die de dienaren van zijn vader nodig hadden. Door zijn toewijding en zijn nederige, leergierige houding, “... zou [hij] eerst leren hoe hij moest dienen, zodat hij zou weten hoe hij [verstandig] leiding moest geven, instructies moest geven en bevelen moest uitvaardigen. Terwijl hij alles deed wat hij maar kon met de talenten die God hem had toevertrouwd, door samen te werken met zijn vader in het familiebedrijf, diende hij God.” –*Letters and Manuscripts*, vol. 12 (1897), Letter 12, 1897.

Deze deugd is van grote waarde, vooral in de wijngaard van de Heere, waar men allerlei soorten mensen uit alle lagen van de bevolking tegenkomt. Het beste voorbeeld hiervan zien we in het leven van onze Heere Jezus, met inbegrip van Zijn kindertijd, jeugd en bediening.

Elía vond Elisa

Toen Elía op het punt stond zijn aardse werk te beëindigen, moest er iemand anders worden gekozen om het werk voort te zetten dat moest worden verricht in de tijd dat Israël in ernstige afvalligheid verkeerde. Tijdens zijn reis werd Elía naar het noorden geleid. Waar hij

ook keek, het land dat hij zag was eigendom van Safat, wiens hart onverdeeld was gebleven in de dienst aan God. Iedereen die voor deze man werkte, had het erg druk, en Elía's aandacht werd getrokken door Elisa.
"Hij ... trof Elisa, de zoon van Safat, aan. Deze was aan het ploegen met twaalf span runderen voor zich uit, en hij bevond zich bij het twaalfde. Elia ging op hem af en wierp zijn mantel naar hem toe." 1 Koningen 19:19. Zo werd Elisa rechtstreeks van de ploeg geroepen tot de profetische bediening voor God.

Bescheiden taken bereiden voor op een hogere dienst

Het Nieuwe Testament bevat aanwijzingen over rentmeesterschap. In de gelijkenis van de talenten benadrukte de Heer de noodzaak om verantwoordelijk en betrouwbaar te zijn. We citeren uit de Schrift: "Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer." Matthéüs 25:23.
Het is noodzakelijk om praktische dienstbaarheid te combineren met een grondige kennis en een goed begrip van de Bijbel, met geduld, doorzettingsvermogen en zelfopoffering, waarbij we, net als Elisa, leren van Christus en de door Hem aangestelde dienaren.
"En wat was de eerste taak van Elisa? Die bestond erin de kleine dingen op zich te nemen en die met toewijding te doen. Er wordt vermeld dat hij water over de handen van zijn meester Elía goot. Hij was de persoonlijke bediende van de profeet." –*Letters and Manuscripts*, vol. 12 (1897), Letter 12, 1897.
Hoe onbeduidend het werk ook mag lijken, alles wat met zelfopoffering en bereidwilligheid voor de Heere wordt gedaan, is voor Jezus net zo aanvaardbaar als de beste dienst.
"Hij die meent dat het er niet toe doet hoe hij de kleine opdrachten verricht, bewijst dat hij niet geschikt is voor een verhevener positie. Hij kan menen dat hij ten volle geschikt is voor een grotere taak, maar God ziet verder dan alleen het oppervlak. [...] Elia en Elisa hebben enkele jaren na de roeping van Elisa samengewerkt. De jongere man werd van dag tot dag meer voorbereid op zijn werk. Elia was Gods werktuig geweest om geweldige zonden weg te doen." –*Profeten en koningen*, blz. 137, 140.

Het was voor Elía geen gemakkelijke taak om koning Achab en Izebel, de goddeloze vrouw van de koning, terecht te wijzen; maar hij deed het niettemin moedig, volgens de instructies van God. Elisa leerde lessen uit Elía's trouw en moed bij het uitvoeren van Gods werk en deed ervaring op om elke uitdagende taak het hoofd te bieden. Toen hij op het veld aan het ploegen was, had Elisa geleerd dat hij zich niet mocht laten meeslepen door mislukkingen of ontmoediging. Nu zette hij de hand aan de ploeg in een ander werkgebied, en hij zou niet falen of zich laten ontmoedigen. Telkens wanneer hij werd uitgenodigd om terug te keren, zei hij: "Zo waar de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten." (zie 2 Koningen 2:2, 4, 6).

Elisa's ijver en beproeving

Elisa's ijver, enthousiasme en toewijding waren opmerkelijk, aangezien hij zich gedurende meerdere jaren na zijn roeping samen met Elía inzette om het werk te verrichten dat God hem had toevertrouwd. Als Elía's dagelijkse metgezel kreeg hij de beste voorbereiding. Na de dood van Samuël raakten de profetenscholen – die hij had opgericht om jonge mensen op te leiden voor Gods werk – in verval. Tijdens de grote afvalligheid van Israël, toen koning Achab zich van God afkeerde, werd de opleiding van deze jonge mensen ernstig aangetast. Elía herstelde de scholen om de jonge mannen een opleiding te geven die hen ertoe zou brengen God te verheerlijken door Zijn wet te verheffen en te eren, en zo het heilige werk te herstellen. In die dagen waren er drie profetenscholen – in Gilgal, Bethel en Jericho – en Elía wilde de studenten bezoeken om hen te motiveren en te onderrichten in het grote voorrecht om trouw te blijven aan God. Vanuit Gilgal was Elía van plan naar Bethel te gaan. Hij zei tegen Elisa dat hij daar moest blijven, maar die weigerde. Hetzelfde gebeurde toen Elía hem vertelde dat hij naar Jericho en de Jordaan zou gaan. Elisa en de leerlingen in de scholen wisten dat hun meester door God zou worden weggenomen, hoewel Elía zich daar blijkbaar niet van bewust was, en Elisa koesterde de resterende tijd die hij met hem kon doorbrengen. Telkens wanneer Elía hem zei te wachten waar hij was, antwoordde Elisa: "Zo waar de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten." (2 Koningen 2:2).

Deze woorden weerspiegelden de ijver, de voorbereiding en het verlangen van Elisa om God trouw te dienen, ongeacht de omstandigheden.
"Toen Elisa de profeet vergezelde op zijn dienstreis van school tot school, werden zijn geloof en vastbeslotenheid opnieuw op de proef gesteld. [...] Hij wilde zich niet laten scheiden van zijn meester, zolang hij gelegenheid had zich beter te bekwamen voor zijn werk." –*Profeten en koningen*, blz. 141.

Wonderen verricht door de profeet

De Bijbel bevat talrijke verhalen over wonderen. Zowel in het Oude Testament als in het Nieuwe Testament werden deze verhalen verteld als bewijs van Gods macht en goddelijkheid. Jezus verrichtte de meeste wonderen ooit op deze wereld, gevolgd door Elisa. Hieronder volgt een lijst van de meest opmerkelijke wonderen die de profeet verrichtte en de profetieën die hij uitsprak, in chronologische volgorde:

- Het slaan en splijten van de wateren van de Jordaan: Direct nadat Elía was opgenomen, sloeg Elisa op het water van de Jordaan nadat hij de mantel van Elía had opgevangen, waardoor de rivier zich splitste zodat hij deze kon oversteken. 2 Koningen 2:14.
- Het genezen van het water van Jericho: Elisa genas het water van Jericho door zout in de bron te strooien, waardoor het water gezond werd en het leven in het gebied werd hersteld. 2 Koningen 2:19-22.
- De spot tegen Elisa en Gods straf: Toen tweeënveertig jongeren Elisa bespotten, vervloekte hij hen in de naam van de Heer, en twee berinnen kwamen uit het bos tevoorschijn en vielen hen aan. 2 Koningen 2:23-25.
- Het vullen van de vallei met water: Elisa profeteerde dat God zonder regen water zou verschaffen voor de legers van Israël, Juda en Edom door de vallei op wonderbaarlijke wijze te vullen, wat ook gebeurde; en zij versloegen de Moabieten. 2 Koningen 3:16-20.
- Olie voor de weduwe en haar gezin: Elisa hielp een weduwe van een van de zonen van de profeten door haar kleine hoeveelheid olie te vermenigvuldigen, zodat zij die kon verkopen om haar schul-

den te betalen en haar twee zonen te redden van de slavernij bij een schuldeiser. 2 Koningen 4:1-7.

- Profetie over de zwangerschap en het kind van de Sunamitische vrouw: Elisa voorzegde dat een welgestelde en gastvrije Sunamitische vrouw een zoon zou krijgen, en deze profetie kwam uit. 2 Koningen 4:16.
- Het weer tot leven wekken van de zoon van de Sunamitische vrouw: Nadat haar zoon was gestorven, riep de vrouw Elisa te hulp. De profeet bad tot de Heer, legde zich op het lichaam van het kind en wekte hem weer tot leven. 2 Koningen 4:32-37.
- Het zuiveren van de vergiftigde stoofpot die aan de zonen van de profeten werd geserveerd: Met meel zuiverde Elisa een stoofpot die per ongeluk vergiftigd was geraakt doordat er wilde kolokwinten[1] in waren gedaan. 2 Koningen 4:38-41.
- Het voeden van honderd mannen: Door Elisa vermenigvuldigde de Heer twintig broden van gerst en volle korenaren in de schil om honderd mannen te voeden, waarbij er nog voedsel overbleef. 2 Koningen 4:42-44.
- De genezing van Naäman van melaatsheid: Elisa genas Naäman, een aanvoerder in het leger van de Syrische koning, van melaatsheid door hem te adviseren zich zeven keer in de Jordaan te wassen. 2 Koningen 5:10-14.
- De straf van Gehazi: Elisa doorzag het bedrog van Gehazi, die twee talenten zilver en twee sets kleding van Naäman had aangenomen, en vervloekte hem vervolgens met de melaatsheid van de officier. 2 Koningen 5:20-27.
- De drijvende bijlkop: Elisa liet op wonderbaarlijke wijze een ijzeren bijlkop op het water drijven nadat deze in de rivier was gevallen, door een stok op het water te werpen, waarmee hij Gods macht over de natuur aantoonde. 2 Koningen 6:1-7.
- De verblinding van het Syrische leger: Elisa bad tot de Heer om het Syrische leger met blindheid te slaan en leidde het vervolgens naar Samaria, waar het hele leger gevangen werd genomen. In plaats van aan te raden hen te vernietigen, droeg de profeet de koning van Israël op hen brood en water te geven en hen terug te

[1] Noot van de vertaler: Een wilde kolokwint is een kleine, op een meloen lijkende woestijnvrucht die zeer bitter en giftig is.

sturen naar hun meester, waarmee hij Gods barmhartigheid illustreerde. 2 Koningen 6:18-23.

- De belegering van Samaria en de profetie van overvloed: Elisa profeteerde dat Syrië Samaria zou belegeren en dat er een einde zou komen aan de hongersnood, wat de volgende dag ook gebeurde. 2 Koningen 6:24; 7:18.
- Teruggave van het land van de Sunamitische vrouw: Elisa vertelde de Sunamitische vrouw dat er een hongersnood van zeven jaar zou komen en dat zij ergens anders heen moest gaan; zij ging naar het land van de Filistijnen en keerde na zeven jaar terug om haar bezit op te eisen. 2 Koningen 8:1-6.

Deze wonderen toonden niet alleen Elisa's rol als profeet aan, maar benadrukten ook Gods macht, waarmee Hij Zijn volk zegende met barmhartigheid, voorzienigheid en liefde. Het is opmerkelijk dat sommige van de wonderen die de profeet Elisa verrichtte, ook deel uitmaakten van Jezus' bediening, waaronder het genezen van zieken, het opwekken van doden, het voeden van een groot aantal mensen met schaarse middelen, het betonen van mededogen en barmhartigheid, en het huilen om het lijden van Zijn volk als gevolg van zonde en afvalligheid.

Elisa's berisping wegens gebrek aan respect

Gods gezag mag niet lichtvaardig worden opgevat, zelfs niet als het betrekking heeft op Zijn dienaar en niet rechtstreeks op Hemzelf. God gaf Zijn volk de volgende instructies: "Raak Mijn gezalfden niet aan, doe Mijn profeten geen kwaad." (1 Kronieken 16:22) en "Laat ouderlingen die goed leiding geven, dubbele eer waard geacht worden, vooral diegenen die arbeiden in het Woord en in de leer." (1 Timótheüs 5:17).
Uit deze verzen blijkt dat Gods vertegenwoordigers, ongeacht hun leeftijd, door het volk moeten worden gerespecteerd. Dit werd duidelijk toen Elisa door de jongeren werd bespot. De geïnspireerde pen stelt: "Het idee, dat wij moeten toegeven aan de gewoonten van bedorven kinderen, is een misvatting. Elisa werd direct aan het begin van zijn werk bespot en nagejouwd door de jeugd van Bethel. Hij was een heel zachtmoedige man, maar de Geest van God bracht hem tot het uitspreken van een vloek op die najouwers. Zij hadden

gehoord van Elía's hemelvaart en zij maakten deze ernstige gebeurtenis tot het onderwerp van hun gehoon. Elisa toonde aan dat hij in zijn heilige roeping niet iemand was om mee te spotten, door oud of jong. Toen zij hem toeriepen dat hij beter kon opstijgen, zoals Elia voor hem had gedaan, vervloekte hij ze in de naam des HEREN. Het vreselijk oordeel dat hen trof, kwam van God.
Na dit voorval ondervond Elisa geen verdere moeilijkheden in zijn zending. Vijftien jaar lang passeerde hij de poort van Bethel en ging hij van stad tot stad, passeerde hij de slechtste en de ruwsten van een leeglopende, losbandige jeugd; maar niet één spotte met hem of nam zijn bevoegdheid als profeet van de Allerhoogste nog licht op." –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 321.

Voeg je naar de instructie

Gods dienaren van deze tijd, met inbegrip van toekomstige medewerkers in Gods wijngaard, moeten leren hoe God gehoorzame, ijverige dienaren zal uitkiezen om aan Zijn eisen te voldoen. We beschikken misschien wel over de nodige talenten, maar de manier waarop God deze selectie maakt, mag niet over het hoofd worden gezien. Opmerkelijke ervaringen van de profeten zijn vastgelegd ter opbouw van de gemeente.
"Hoeveel bruikbare en geëerde werkers voor Gods zaak hebben niet een opleiding ontvangen vanuit de nederige plichten van de laagste baantjes in het leven! Mozes was de beoogde heerser over Egypte, maar God kon hem niet vanuit het koninklijk hof nemen voor het werk dat Hij voor hem bestemd had. Pas toen hij veertig jaar lang trouw herder was geweest, werd hij gezonden om zijn volk te bevrijden. Gideon werd van de dorsvloer genomen, om [een] werktuig in Gods hand te zijn voor de bevrijding van de legerscharen van Israël. Elisa werd geroepen, de ploeg achter te laten en de wil van God te doen. Amos was een man van het land, die de grond bewerkte, toen God hem een boodschap te verkondigen gaf.
Iedereen die medearbeider van Christus wordt, krijgt een flinke portie zwaar, onaangenaam werk te verrichten. En de lessen die ze krijgen moeten met wijsheid worden gekozen, en aan de eigenaardigheden van hun karakter worden aangepast, en aan het werk wat zij gaan doen." –*Christus weerspiegelen*, blz. 275.

Een dubbele portie van de geest van Elía

“Het gebeurde nu, toen zij overgestoken waren, dat Elia tegen Elisa zei: Vraag mij wat ik voor u doen zal, voordat ik van u weggenomen word. Elisa zei: Laat er toch twee delen van uw geest op mij mogen zijn.” 2 Koningen 2:9. Toen Elía op het punt stond afscheid te nemen van zijn trouwe dienaar en leerling, gaf hij Elisa de gelegenheid om te vragen wat zijn hart hem ingaf. Elisa had kunnen vragen om wereldse of materiële gunsten – rijkdom, roem, wijsheid, wereldse eer en glorie, een plaats onder de grote leiders van de aarde, of een leven van gemak en genot, in tegenstelling tot Elía’s leven van ontberingen en armoede. Maar hij vroeg om geen van deze dingen. Wat hij het liefst wilde, was hetzelfde werk voortzetten dat Elía had verricht, en wel in dezelfde geest en met dezelfde kracht. Om dat te kunnen doen, zou hij dezelfde genade en dezelfde steun van Gods Geest nodig hebben.

Het verzoek van Elisa doet ons denken aan dat van Salomo. Hij vroeg niet om wereldse voordelen, een hoge positie of materieel gewin, maar om de geestelijke kracht die nodig was om de plechtige taken te vervullen waartoe hij geroepen was. Door te vragen om een ‘dubbele portie’ van de geest van Elía, vroeg Elisa niet om het dubbele van de kracht van Elia. Hij vroeg niet om meer dan wat aan de oudere profeet was gegeven, noch vroeg hij om een hogere positie of meer bekwaamheid dan aan Elía was gegeven. Het verzoek van Elisa was dus slechts dat hij behandeld zou worden als de oudste zoon van de vertrekkende profeet, en dat hij een dubbel deel van de geest van Elia zou ontvangen in vergelijking met wat aan de andere zonen van de profeten zou worden gegeven. Wat hij vroeg, was de erkenning van een geestelijk eerstgeboorterecht, opdat hij zou worden beschouwd als de eerstgeboren geestelijke zoon van de oudere profeet en zo in staat zou zijn het door Elía begonnen werk voort te zetten. Zo schreef de geïnspireerde pen: “Elisa kreeg een dubbel deel van de geest die op Elia had gerust. In hem was de kracht van Elia’s geest verenigd met de zachtaardigheid, barmhartigheid en het tedere medelijden van de Geest van Christus.” (Brief 93, 1902). –*Bijbelkommentaar*, blz. 142.

Beste broeders, zusters en vrienden, nu het einde van 2026 nadert en we een nieuw jaar beginnen waarin we met God wandelen, mogen de levens van de profeten en de trouwe dienaren van de Heer een

inspiratie en motivatie voor ons zijn. Jaar na jaar ontvangen wij overvloedige voorzienigheid, genade en liefde van God. Laten wij Hem danken door onze waardering te tonen voor Zijn grote goedheid en dit beantwoorden door onze gehoorzaamheid, dienstbaarheid, liefde en geloof te tonen, ter voorbereiding op de spoedige komst van de Heer Jezus Christus op de wolken des hemels. Amen!

4e lezing – dinsdag, 8 december 2026

GOD SPREEKT IN TIJDEN VAN CRISIS

Door D. Monterroso, Guatemala

"In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere ..." Jesája 6:1. Jesája begon zijn bediening in een tijd van nationale omwenteling. De dood van koning Uzzia bracht politieke onzekerheid met zich mee, en de uitbreiding van het Assyrische rijk vormde een bedreiging voor de stabiliteit van Juda. Achter de materiële welvaart ging een diepgaand geestelijk verval schuil. In die context zond God geen militaire strategie, maar een visioen van Zijn heiligheid.

De profeet zag de Heer "op een hoge en verheven troon" en hoorde het gezang van serafs en werd gebroken door het besef van zijn zonde. De uiterlijke crisis werd beantwoord met een innerlijke openbaring. Deze volgorde is fundamenteel. Voordat hij de zonde van het volk aan de kaak stelde, werd Jesája geconfronteerd met zijn eigen behoefte aan reiniging.

Onze tijd is niet minder kritiek. We leven te midden van geopolitieke spanningen, moreel verval, oppervlakkige religiositeit en een cultuur die zelfvoorziening verheerlijkt. Net als in de 8e eeuw v.Chr. zoekt de Hemel nog steeds mannen en vrouwen die de Heer hebben gezien, die geraakt zijn door de kool van het altaar, en die bereid zijn te zeggen: "Hier ben ik; zend mij."

Historische en biografische context

Jesája oefende zijn profetische ambt uit tussen ongeveer 740 en 680 v.Chr., tijdens de regeringen van Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkía. Jeruzalem was het centrum van zijn profetische activiteit. Waarschijnlijk was hij van koninklijke afkomst, waardoor hij toegang had tot het hof en op beslissende momenten raad kon geven, zoals tijdens de crisis voorafgaand aan de Assyrische invasie in de tijd van Hizkía. Historisch gezien werd de profeet geconfronteerd met de dreiging van het Assyrische rijk, waarvan de militaire macht meedogenloos was. Geestelijk gezien nam hij het op tegen afgoderij, sociale onrechtvaardigheid en religieus formalisme, dat de eredienst van haar morele inhoud ontdeed. Zijn naam – "Jehova is redding" – vatte zijn boodschap samen. Jesája was niet alleen een verkondiger van rampen; hij was de grote messiaanse profeet. In zijn geschriften vinden we de aankondiging van Immanuël (Jesája 7:14), de Vredevorst (Jesája 9:6), de lijdende Dienaar (Jesája 53) en het uiteindelijke herstel (Jesája 65, 66).
Het boek dat zijn naam draagt, wordt door veel geleerden beschouwd als een soort 'miniatuurbijbel'. Net zoals de Bijbel uit 66 boeken bestaat, bevat het boek Jesaja 66 hoofdstukken. De eerste 39 hoofdstukken bevatten voornamelijk boodschappen van waarschuwing, oordeel en oproepen tot bekering gericht aan Gods volk en de volken, die parallel lopen met de 39 boeken van het Oude Testament. En de laatste 27 hoofdstukken benadrukken duidelijker de boodschappen van hoop, herstel, verlossing en de toekomstige heerlijkheid van Gods volk, vergelijkbaar met de 27 boeken van het Nieuwe Testament.
Velen hebben Jesája dan ook wel 'de messiaanse profeet' genoemd, aangezien zijn geschriften doordrongen zijn van de hoop op de Verlosser die zal komen om de wereld verlossing en herstel te brengen. Het visioen in Jesája 6 beschrijft de heiligheid die verandert; het vormt de kern van zijn ervaring: Openbaring van goddelijke heiligheid: "Heilig, heilig, heilig." Jesája 6:3.
De drievoudige herhaling benadrukt de absolute zuiverheid van God. Overtuiging van zonde: "Wee mij, ...!" Jesája 6:5. Voordat hij 'wee' over anderen uitsprak, sprak Jesája het eerst over zichzelf uit. Zuivering: Er werd een gloeiende kool van het altaar op zijn lippen gelegd, als symbool van verzoening en wijding. Opdracht: "Wie zal Ik zenden?" Jesaja 6:8. "Zie, hier ben ik, zend mij."

"Toen de profeet Jesaja de heerlijkheid des Heren zag, was hij verbaasd en overweldigd door het besef van zijn eigen zwakheid en onwaardigheid, en hij riep uit: 'Wee mij, ik ga ten onder, want ik ben een man onrein van lippen ..., en mijn ogen hebben de Koning, de Here der heerscharen, gezien. (Jesája 6:5)" –*Bijbelkommentaar*, blz. 221.
Hij was diep geraakt door het besef van zijn eigen onwaardigheid. Pas nadat hij dat had meegemaakt, was hij klaar om dienstbaar te zijn. "Het visioen dat Jesaja kreeg stelt de toestand voor van Gods volk in de laatste dagen. [...] Terwijl ze in geloof zien in het heilige der heiligen, ... ontdekken ze dat ze een volk van onreine lippen zijn, ... Als ze zich voor God verootmoedigen, is er hoop voor hen." –*Bijbelkommentaar*, blz. 222.

De zonden die hij aan de kaak stelde en hun weerklank nu

Jesája wees duidelijk op de zonden van het volk: Maatschappelijke onrechtvaardigheid: "Leer goed te doen, zoek het recht! Help de verdrukte, doe de wees recht, bepleit de rechtszaak van de weduwe!" Jesája 1:17. Corruptie van de heersers: "Uw vorsten zijn opstandig en metgezellen van dieven." Jesája 1:23. Afgoderij: "Hun land is vol afgoden; ..." Jesája 2:8. Trots: "De hoogmoedige ogen van de mensen zullen neergeslagen worden, ..." Jesája 2:11. Materialisme: "Wee hun die huis aan huis trekken, ..." Jesája 5:8. Religieuze hypocrisie: "... Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond" Jesája 29:13. Vertrouwen op menselijke allianties: "Wee hun die afdalen naar Egypte om hulp, ..." Jesája 31:1. God wees niet op deze zonden om het volk te vernietigen, maar om hen tot bekering te roepen.

De profeet van de Messias – het middelpunt van verlossing

Jesája 53 bevat een van de duidelijkste openbaringen van het offer van Christus: "Maar Hij is om onze overtredingen verwond, ..." Jesája 53:5. "Christus zou het noodlot van de Joodse natie hebben afgewend als het volk Hem had aangenomen. [...] Zij verwierpen het Licht der wereld ...." –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 180. Jesája legde de nadruk op de messiaanse hoop. Het getrouwe overblijfsel, het herstel en de belofte van de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde tonen aan dat Gods uiteindelijke doel niet is om te vernietigen, maar om te verlossen.

"Ga, Mijn volk": Schuilplaats in tijden van gramschap

"Ga, Mijn volk, treed uw kamers binnen, ... Jesája 26:20. "Wat zijn het voor kamers, waarin ze zich moeten verbergen? – Het is de bescherming van Christus en de heilige engelen. Gods volk bevindt zich in die tijd niet op één plaats. Ze bevinden zich in verschillende groepen, in alle delen der aarde; en ze zullen afzonderlijk beproefd worden, niet in groepen. Iedereen moet voor zichzelf de toets doorstaan (RH 19 nov. 1908)." –*Bijbelkommentaar*, blz. 229.
Deze oproep heeft een bijzondere betekenis voor de laatste dagen. De toevlucht is geen laffe vlucht, maar vertrouwen in God. Psalm 91 vult dit beeld aan: de schuilplaats van de Allerhoogste is de bescherming van de gelovige.

Een verhaal dat de boodschap illustreert

Tijdens de Tweede Wereldoorlog negeerden veel Londenaren de luchtalarmsirenes. Degenen die wel gehoor gaven aan de waarschuwingen en zich voor hun veiligheid naar de schuilkelders begaven, bleven in leven. Op dezelfde manier, waren "de aansporing van de profeet tot Juda om de levende God te aanschouwen en zijn genadig aanbod te aanvaarden, ... niet tevergeefs. Sommigen schonken gehoor en keerden zich af van de afgoden tot het aanbidden van Jehova. Ze leerden in hun Maker liefde, barmhartigheid en medelijden zien." –*Profeten en koningen*, blz. 197.
Jesája was een geestelijke sirene. Het probleem was niet een gebrek aan waarschuwingen, maar een gebrek aan reactie. Het einde van de profeet was trouw tot in de dood. Volgens de overlevering stierf Jesája de marteldood tijdens het bewind van Manasse. "... Manasse [vergoot] zoveel onschuldig bloed, ..." –*Profeten en koningen*, blz. 233. "Zij zijn gestenigd, in stukken gezaagd, ..." Hebreeën 11:37.
Als die overlevering klopt, is de profeet die de goddelijke heerlijkheid aanschouwde, onder vervolging aan zijn einde gekomen. Zijn dood bevestigt een eeuwig principe: profetische trouw kan de christen het leven kosten, maar verzekert hem van de eeuwigheid.

Slot

Geliefde broeders en zusters, de boodschap van de profeet Jesája is drieledig: God is heilig, zonde brengt oordeel met zich mee en verlossing ligt in de Messias. We leven in gevaarlijke tijden. De oplossing is niet angst, maar geestelijke voorbereiding. “Zie, hier ben ik, zend mij.” Jesája 6:8. De oproep blijft duidelijk: persoonlijke hervorming.
Trouw aan de Bijbelse waarheid. Een diep gebedsleven. De moedige verkondiging van Gods boodschap: “Zoek de HEERE terwijl Hij te vinden is, ...” Jesája 55:6. Laat elk huis een geestelijke kamer worden. Laat elke gelovige de Heer ‘hoog en verheven’ zien. Laat elk hart geraakt worden door de gloeiende kool van het altaar. En wanneer de gramschap voorbijgaat, zal hij verborgen zijn in Christus. Dit is mijn wens en gebed voor alle gelovigen. Amen.

5e lezing – woensdag, 9 december 2026

EEN NIEUW HART EN EEN NIEUWE GEEST

Door W. Kang, Zuid-Korea

Rond 593 v.Chr. zag Ezechiël de hemel opengaan en aanschouwde hij een grote storm die uit het noorden kwam, met flitsend vuur en stralend licht. Te midden daarvan bevonden zich vier levende wezens en wielen binnen wielen, en boven hen stond een troon. Op de troon zat een figuur die op een mens leek, omgeven door een schitterende gloed als een regenboog.

“In het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde van de maand, toen ik te midden van de ballingen aan de rivier de Kebar was, gebeurde het dat de hemel geopend werd en ik visioenen van God kreeg te zien.” Ezechiël 1:1.

Israël dacht ten onrechte dat het veilig was, simpelweg omdat de tempel in hun midden stond. Maar aan de hand van het tafereel in Ezechiël 10, waarin de heerlijkheid van de Heer de tempel verliet, maakte de profeet Ezechiël duidelijk dat Gods aanwezigheid niet wordt gegarandeerd door enige uiterlijke vorm of religieuze structuur, maar onlosmakelijk verbonden is met heiligheid en gehoorzaamheid.

Nu we het einde van 2026 naderen, willen we nogmaals stilstaan bij de boodschap van waarschuwing, herstel en hoop die begon met het visioen van Ezechiël en aan het volk van Israël werd verkondigd.

Deze ervaring zal ons enorm helpen bij de voorbereiding op de wederkomst van Jezus Christus.

Historische context en realiteit

Ezechiël begon zijn bediening rond 593 v.Chr. in het land van de Babylonische ballingschap. Hij stamde uit een priesterfamilie en was tijdens de eerste deportatie in 597 v.Chr. naar Babylon gevoerd. Politiek gezien was Juda al sterk verzwakt en stond het onder de heerschappij van het Babylonische Rijk. Uiteindelijk werd Jeruzalem in 586 v.Chr. volledig verwoest en werd de tempel in brand gestoken. Te midden van deze verwoestende omstandigheden oefende Ezechiël zijn dienstwerk niet in Jeruzalem uit, maar in Babylon, aan de rivier de Chebar (Ezechiël 1:1). Met andere woorden: hij was een profeet die Gods boodschap verkondigde aan een volk dat zijn positie als natie had verloren.
In die tijd waren de Israëlieten verstrikt in een vals gevoel van geestelijke veiligheid. Ze dachten: 'Aangezien de tempel bij ons staat, zal God ons beschermen', en: 'Wij zijn het uitverkoren volk; wij zullen niet vernietigd worden.' Hun leven stond echter in het teken van afgoderij en ongehoorzaamheid. Uiterlijk hielden ze vast aan religieuze vormen, maar innerlijk waren ze van God afgedwaald. Ze waren ook geestelijk ongevoelig en namen geen persoonlijke verantwoordelijkheid voor hun daden. In Ezechiël 18 zei het volk: "De vaders eten onrijpe druiven, en de tanden van de kinderen worden stomp." (vers 2) Dit weerspiegelde hun houding om de schuld voor de zonde af te schuiven op vorige generaties. Ze verkozen excuses boven berouw en klachten boven verantwoordelijkheid. Uiteindelijk raakte het volk van Israël in diepe wanhoop en ontmoediging. Na de verwoesting van Jeruzalem zeiden zij: "Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vergaan, ..." (Ezechiël 37:11). Dergelijke woorden onthulden een toestand van volledige geestelijke ineenstorting.

Gods heiligheid en heerlijkheid

"In het visioen van Ezechiël was Gods hand onder de vleugels van de cherubs. Dit moet Zijn dienstknechten leren, dat goddelijke kracht hen succes geeft. Hij zal met hen samenwerken als ze het onrecht wegdoen en in hart en leven rein worden. De hemelse boden die

Ezechiël zag, die als een bliksemschicht zich tussen de levende wezens heen en weer bewogen, stellen de snelheid voor waarmee dit werk tenslotte naar zijn voltooiing zal gaan. Hij die slaapt noch sluimert, die voortdurend aan het werk is om Zijn plannen te volvoeren, kan zijn grote werk in harmonie voorwaarts doen gaan. Wat voor sterfelijke mensen verward en ingewikkeld lijkt, kan Gods hand in volkomen orde houden. Hij kan wegen en middelen bedenken om de doelstellingen van slechte raadgevers en van hen, die onrecht bedenken, teniet te doen. (RH 11 jan. 1887)." –*Bijbelkommentaar*, blz. 259.

Ezechiël wilde het volk van Israël – dat in verdorvenheid en ongehoorzaamheid was vervallen – allereerst leren wie God werkelijk is. De Israëlieten moesten begrijpen dat God heilig is en dat Zijn heerlijkheid geen compromissen sluit met de zonde.

Oordeel in gerechtigheid en waarschuwing

Ezechiël verkondigde dat de val van Jeruzalem niet slechts een politieke mislukking was, maar het gevolg van geestelijke verdorvenheid. Afgoderij, sociale onrechtvaardigheid en formalistische godsdienst hadden Gods oordeel uitgelokt. Toch was dat oordeel niet alleen bedoeld als vernietiging, maar als een waarschuwing die tot herstel zou leiden. Keer op keer zei God: "Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben."

Het volk van Israël keerde zich af van Gods leer en verviel in afgoderij, en hun zonden werden vol en stroomden over. "Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben, als hun gesneuvelden te midden van hun stinkgoden rondom hun altaren liggen, op elke hoge heuvel, op alle bergtoppen, onder elke bladerrijke boom en onder elke dichtbebladerde eik, op de plaats waar zij voor al hun stinkgoden een aangename geur hebben bereid." Ezechiël 6:13. Ezechiël herinnerde Israël aan zijn roeping als de voor hen aangestelde wachter, en hij bracht een waarschuwende boodschap.

"Wanneer we de belangrijkheid van de ogenblikken die heel spoedig zullen overgaan in de eeuwigheid, niet begrijpen en ons niet voorbereiden om te staan in de dag van God, zullen we ontrouwe rentmeesters zijn. De wachter moet de tijd van de nacht kennen. Alles is nu verweven met een plechtigheid welke allen die de waarheid voor deze tijd geloven, zich bewust moeten zijn. Hun werken moeten in

overeenstemming zijn met de dag van God. De oordelen Gods zullen weldra over de wereld komen en wij moeten ons hoognodig voorbereiden op de grote dag.
Onze tijd is kostbaar. Als tijd van genade resten ons nog maar weinige, zeer weinige dagen, waarin wij ons moeten voorbereiden op het toekomstige, onsterfelijke leven." –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 10.
Het doel van het oordeel is niet enkel bestraffing, maar om mensen ertoe te brengen de soevereiniteit van God te erkennen. "Binnen enkele jaren zou de koning van Babel gebruikt worden als een werktuig van Gods toorn over het onboetvaardige Juda. Telkens weer zou Jeruzalem belegerd en ingenomen worden door de overwinnende legers van Nebukadnessar. De ene groep na de andere – eerst slechts weinigen, maar later duizenden en tienduizenden – zouden gevankelijk weggevoerd worden naar het land Sinear, om daar als ballingen te vertoeven." –*Profeten en koningen*, blz. 255.
De kernboodschappen die Ezechiël verkondigde, waren: "Zonde brengt onvermijdelijk gevolgen met zich mee", "Gods oordeel is rechtvaardige liefde" en "God verlangt naar bekering". Ezechiël 8 bevat het verslag van hoe de profeet, terwijl hij in ballingschap in Babylon verbleef, in een visioen naar Jeruzalem werd gevoerd en de afschuwelijke praktijken te zien kreeg die zich in de tempel afspeelden. Hij zag eerst "het afgodsbeeld van de na-ijver", dat bij de noordelijke poort van de tempel was opgesteld. Vervolgens kreeg hij een verborgen kamer te zien waar zeventig oudsten van Israël in het geheim wierook brandden voor verschillende afgoden, in de overtuiging dat de Heer hen niet zag. Hij zag ook vrouwen die rouwden om de heidense god Tammuz en, tenslotte, vijfentwintig mannen in de binnenhof van de tempel die zich neerbogen om de zon in het oosten te aanbidden. Dit hoofdstuk onthult dat, hoewel de tempel uiterlijk nog overeind stond, deze geestelijk was aangetast door afgoderij en opstand. Het verklaart waarom Gods oordelen onvermijdelijk waren en loopt vooruit op het vertrek van Zijn heerlijkheid uit de tempel.

Individuele verantwoordelijkheid

Ezechiël onderwees dat de verdorvenheid en ongehoorzaamheid van het volk van Israël niet alleen in termen van collectieve verant-

woordelijkheid moesten worden begrepen, maar ook in termen van het belang van persoonlijke bekering en individuele keuze. In die tijd gebruikte het volk van Israël het spreekwoord: “De vaders eten onrijpe druiven, en de tanden van de kinderen worden stomp.” (Ezechiël 18:2), waarmee ze beweerden dat hun lijden het gevolg was van de zonden van hun voorouders. God verklaart echter duidelijk dat ieder mens verantwoordelijk is voor zijn eigen zonde. De rechtvaardigen zullen leven door hun gerechtigheid, en de goddelozen zullen sterven vanwege hun goddeloosheid. Bovendien verkondigde God dat als een goddeloze zich van zijn zonde zou afkeren en zich zou bekeren, hij zou leven; maar als een rechtvaardige zich van de gerechtigheid zou afkeren en kwaad zou doen, hij het oordeel zou ondergaan. De centrale boodschap van Ezechiël 18 is dat God geen behagen schept in de dood van de goddelozen, maar verlangt dat zij zich van hun slechte wegen afkeren en leven. Uiteindelijk benadrukt dit hoofdstuk Gods gerechtigheid, Zijn barmhartigheid en de mogelijkheid tot bekering.
Broeders en zusters, we moeten beseffen dat wij, die in de laatste dagen leven, ook persoonlijk verantwoordelijk zijn. Natuurlijk is de collectieve verantwoordelijkheid die we samen dragen eveneens belangrijk. Maar onze persoonlijke verlossing is uiteindelijk een individuele verantwoordelijkheid. Dit betekent dat onze verlossing wordt bepaald door onze eigen daden en keuzes, en dat het iets zeer persoonlijks is.

Een klaagzang over de koningen van Israël

Ezechiël benadrukte – in de vorm van een klaagzang over de koningen van Israël – de verdorvenheid van de leiders en de daaruit voortvloeiende ondergang van het volk. De gelijkenis van de leeuwin en haar welpen verbeeldt de macht en de ambitie van de koningen van Juda, evenals hun tragische lot toen zij in ballingschap werden gevoerd. Evenzo symboliseert het beeld van de wijnstok die ooit aan overvloedige wateren was geplant – bloeide maar uiteindelijk werd ontworteld en door vuur verteerd – de val van de Davidische dynastie en de volledige vernietiging van Juda. “Uw moeder was als een wijnstok, net als u, geplant aan het water, vruchtbaar en vol ranken vanwege het vele water.” Ezechiël 19:10. De belangrijkste punten van dit hoofdstuk zijn als volgt: Ten eerste bepaalt de geestelijke toestand

van een leider het lot van de gemeenschap. Ten tweede zijn de voorrechten en posities die door God zijn gegeven niet voor altijd gegarandeerd. Ten derde leiden hoogmoed en ongehoorzaamheid uiteindelijk tot ondergang.
De implicaties voor vandaag zijn heel duidelijk. Leiders in de hedendaagse gemeente en samenleving zijn niet vrij van verantwoordelijkheid. Positie en invloed zijn geen voorrechten om van te genieten, maar taken die getrouw moeten worden vervuld. Glorie uit het verleden of traditie kunnen geen vervanging zijn voor gehoorzaamheid in het heden. Wanneer heiligheid en nederigheid tegenover God verdwijnen, kan geen enkele gemeenschap veilig blijven. Ezechiël vraagt ons vandaag: Zullen jullie zijn als de eens zo bloeiende wijnstok die werd ontworteld, of zullen jullie een boom zijn die tot het einde toe vrucht blijft dragen? Zullen wij als leiders de wil van God volgen, of zullen we vertrouwen op onze eigen kracht en uiteindelijk ten val komen? Deze klaagzang is niet louter een historisch verslag, maar een plechtig waarschuwingslied gericht tot ons die vandaag de dag leven.

Het visioen van de dorre beenderen

“De hand van de HEERE was op mij, en de HEERE bracht mij in de geest naar buiten en zette mij neer, midden in een vallei. Die lag vol beenderen.” Ezechiël 37:1. De dorre beenderen symboliseerden Israël, waarvan de hoop volledig was weggenomen. Maar toen het woord van God werd gesproken en de adem van de Geest over hen kwam, kwamen de beenderen bij elkaar, kwam er leven in hen en werden ze een enorm leger. Dit tafereel gaat verder dan nationaal herstel; het draagt een krachtige boodschap van geestelijke opwekking in zich.
God bracht Ezechiël naar een vallei vol beenderen en liet hem zien dat het er zeer veel waren en dat ze volkomen droog waren. Toen God vroeg: “Zullen deze beenderen tot leven komen?”, vertrouwde Ezechiël de zaak toe aan Gods soevereiniteit. Terwijl hij profeteerde overeenkomstig het woord van de Heer, kwamen de beenderen bij elkaar, werden ze bedekt met pezen en vlees, en werden ze bekleed met huid. Er was echter nog steeds geen adem in hen. Toen hij opnieuw profeteerde, kwam de levensadem – de Geest van God – in hen, en zij kwamen tot leven en stonden op als een enorm leger. Dit

visioen symboliseerde dat Israël, dat volkomen hopeloos en geestelijk dood leek, door Gods kracht en Geest weer tot leven zou worden gebracht.
"De zielen van hen die wij willen redden, zijn als de voorstelling die Ezechiël in een visioen zag – een dal van dorre doodsbeenderen. Zij zijn dood in misdaden en zonden, maar God wil dat wij met hen omgaan alsof ze levend waren. Als ons de vraag gesteld zou worden: 'Mensenkind, kunnen deze beenderen herleven?' zou ons antwoord alleen maar de erkenning van onwetendheid zijn: 'O Here, Gij weet het.' Naar alle schijn is er iets wat ons kan doen hopen op hun herstel. Toch moet het woord der profetie gesproken worden, zelfs tot hen, die als dorre doodsbeenderen in het dal zijn. Wij mogen ons in geen geval laten afhouden van het vervullen van onze opdracht door de lusteloosheid, afgestomptheid en het gebrek aan geestelijk begrip in hen, aan wie Gods Woord gebracht moet worden. Wij moeten het woord des levens prediken aan hen, die volgens ons even hopeloze gevallen lijken alsof ze in hun graf rustten." –*Bijbelkommentaar*, blz. 266, 267.

Een nieuw hart en een nieuwe geest

"Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven." Ezechiël 36:25, 26. God belooft niet louter uiterlijke herstel. Hij belooft innerlijke transformatie en vernieuwing van het hart. De God die een hart van steen wegneemt en een hart van vlees geeft, is de God van ware herstel. Ezechiël 36 draait om Gods belofte van herstel voor Israël. Eerst sprak de Heer tot de bergen van Israël en zei dat, hoewel het land door de volken was bespot en geplunderd, het opnieuw zou worden hersteld en vruchtbaar zou worden. Dit herstel was niet louter een nationale of politieke vernieuwing, maar een die werd ondernomen ter wille van Gods heilige naam. God maakte duidelijk dat Israël verstrooid was vanwege zonde en afgoderij; toch zou Hij hen weer verzamelen, niet vanwege hun verdiensten, maar om Zijn naam, die onder de volken was ontheiligd, te rechtvaardigen en te heiligen. God beloofde vervolgens rein water over hen te sprenkelen en hen te reinigen van al hun onreinheden. Hij

zei dat Hij hun hart van steen zou wegnemen en hun een hart van vlees zou geven, en een nieuwe geest in hen te leggen. Bovendien beloofde Hij Zijn Geest in hen te leggen, zodat zij Zijn wetten zouden volgen en Zijn geboden zouden onderhouden.

"Als Jezus het heeft over het nieuwe hart, bedoelt Hij het denken, het leven, het hele wezen. Een verandering van hart betekent zich terugtrekken van de liefde voor de wereld en zich vastklemmen aan Christus. Een nieuw hart hebben, wil zeggen: een andere geestesgesteldheid, nieuwe doelstellingen, nieuwe drijfveren. Wat is het bewijs van een nieuw hart? – een veranderd leven. Er is een dagelijks sterven van de eigenliefde en trots (YI 26 sept. 1901)." –*Bijbelkommentaar*, blz. 266.

We moeten begrijpen dat wat we werkelijk nodig hebben niet slechts uiterlijk herstel is, maar innerlijke transformatie door een nieuw hart en een nieuwe geest – geestelijke vernieuwing. We moeten deze genade van God en Zijn soevereine belofte van herstel persoonlijk ervaren.

"... Zie, Ik zal Zelf naar Mijn schapen vragen en naar ze op zoek gaan." Ezechiël 34:11. Amen!

6e lezing – vrijdag, 11 december 2026

GODS BOODSCHAPPEN IN HET BOEK DANIËL

Door D. Serban, Roemenië / Duitsland

"Maar u, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde. Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen." Daniël 12:4.

Beste broeders, zusters en vrienden van de tegenwoordige waarheid, door de genade van onze Heer Jezus Christus zijn we aan het einde van het jaar 2026 gekomen. We hebben talloze redenen om de troon van barmhartigheid te naderen met een hart vol lof, dankbaarheid en dank aan onze God voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan. Nu dit jaar ten einde loopt en een nieuw jaar begint, is het ons groot voorrecht om met oprechte bezinning en vurig gebed voor de Heer te verschijnen. Laten we streven naar een vernieuwde geest en een nieuw begin, en laten we elke dag leven in het licht van de eeuwigheid, geleid door nieuwe waarden en prioriteiten, en nobele doelen en bedoelingen.
Het doel van dit korte artikel, dat in vier delen is onderverdeeld, is enerzijds om ieder van ons aan te moedigen het boek Daniël te bestuderen, dat een van de 66 boeken is van de 'heilige bibliotheek' die in bijna 800 talen is vertaald. Anderzijds willen we Gods plannen

in ons leven begrijpen en in praktijk brengen in deze plechtige tijden, omdat "de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid dichter bij ons dan toen wij tot geloof kwamen." Romeinen 13:11. De Geest der Profetie zegt: "Wanneer de boeken 'Daniël' en 'Openbaring' beter zouden worden begrepen, zouden de gelovigen een totaal andere geloofservaring krijgen. Zij zullen zo'n glans te zien krijgen door de opening van de poorten des hemels, dat het hart en de geest een indruk zullen krijgen van het karakter, dat allen zullen moeten ontwikkelen om te kunnen beseffen welke grote zegeningen uiteindelijk hierdoor ontvangen zullen worden en die het loon zijn van hen die een rein hart hebben." –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 345.
Daniël, wiens naam 'God is mijn Rechter' of 'Rechter van God' betekent, is de centrale figuur en auteur van het boek dat zijn naam draagt. Net als Jozef in Egypte bracht Daniël een aanzienlijk deel van zijn leven door in heidense samenlevingen. Desondanks leverden zijn integriteit en onberispelijke karakter hem gedurende meer dan zeventig jaar hoge regeringsfuncties op, terwijl hij onder vijf koningen in twee koninkrijken diende. Zijn boek beschrijft God als de Soevereine Meester, Eigenaar en Heerser van het universum, en beschouwt Hem als de Almachtige wiens wil absoluut en onbetwistbaar is. Tijdens Daniëls ballingschap in Babylon werd het karakter van God op zo'n wijze door de profeet geopenbaard dat koning Nebukadnezar zei: "Al de bewoners van de aarde worden als niets geacht. Hij doet naar Zijn wil met de legermacht in de hemel en de bewoners van de aarde. Er is niemand die Zijn hand kan wegslaan of tegen Hem kan zeggen: Wat doet U?" Daniël 4:35.

Zonder compromissen leven in de Babylonische ballingschap en cultuur

"Daniël nu nam zich in zijn hart voor zich niet te besmetten met de gerechten van de koning of met de wijn die hij dronk. Daarom verzocht hij het hoofd van de hovelingen of hij zich niet zou hoeven te verontreinigen." Daniël 1:8. Tijdens de Babylonische ballingschap kregen Daniël en zijn vrienden te maken met ingrijpende en onverwachte veranderingen. Hun taak was om zich aan te passen aan de Babylonische cultuur. Bijna alles was anders in Babylon: de taal, het

eten en drinken, de religie, de samenleving en zelfs hun namen. Babylon begon niet met een openlijke aanval op het geloof; het werkte via geleidelijke assimilatie. Maar de ballingen hadden de kracht om 'nee' te zeggen tegen de wereldse normen.
In onze tijd domineert het geestelijke Babylonische rijk de wereld. De Babylonische cultuur symboliseert de geleidelijke, vaak onzichtbare invloed die mensen van hun geloof kan afleiden. In de wereld van vandaag kunnen dergelijke invloeden subtiel en alomtegenwoordig zijn.
Tegenwoordig worden we meer beïnvloed door ongezonde voeding, een zittende levensstijl, digitale overbelasting, negatieve of moeilijke relaties, consumentisme, materialisme, enzovoort, dan 2.600 jaar geleden het geval was.
Beseffen we wel dat afgoderij tegenwoordig nog groter is dan in het oude Babylon? Welke keuzes moeten we vandaag de dag maken om te voorkomen dat we bezoedeld raken door de Babylonische levensstijl en afgoden?
De apostel Paulus riep zijn lezers op om na te denken over een positieve reactie. "Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is." Romeinen 12:1, 2. Om verleidingen en uitdagingen van binnenuit en van buitenaf het hoofd te bieden, is de enige zekere manier om ons hart in Gods handen te leggen. "Mijn zoon, geef mij je hart, en laten je ogen behagen scheppen in mijn wegen." Spreuken 23:26. We moeten onszelf afvragen: op welke gebieden in mijn leven sta ik nog steeds compromissen toe? Hoe kan ik schadelijke gewoonten vervangen door trouwe gewoonten? Laten we niet vergeten dat trouw aan God begint met het stille besluit om 'nee' te zeggen tegen datgene wat het hart langzaam van Hem wegtrekt. Toen Daniël in Babylon voor trouw koos, liet God hem iets zien dat groter was dan hij ooit eerder had gekend.

'De steen' – gereed zijn voor Gods eeuwige koninkrijk

"In de dagen van die koningen zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het

zal al die andere koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen, maar zelf zal het voor eeuwig standhouden. Daarom hebt u gezien dat, niet door mensenhanden, uit de berg een steen werd afgehouwen, die het ijzer, brons, leem, zilver en goud verbrijzelde. ...” Daniël 2:44-45a. Nadat Daniël zich in Babylon trouw had getoond, vertrouwde God hem een openbaring toe die veel verder reikte dan zijn eigen generatie. Deze openbaring kwam op een moment van diepe crisis. Koning Nebukadnezar had een bijzondere droom gehad en eiste dat zijn wijzen hem niet alleen de betekenis van zijn droom zouden vertellen, maar ook de droom zelf, want hij kon zich die niet meer herinneren. Toen zij daar niet in slaagden, werd er een doodvonnis uitgesproken. In de droom die God aan Nebukadnezar gaf, stond een groot beeld symbool voor de opeenvolging van aardse koninkrijken. Rijken zouden opkomen, bloeien en verdwijnen. Menselijke macht, hoe indrukwekkend ook, zou niet standhouden. Bijbelse profetie is geschiedenis die van tevoren is opgeschreven, en geschiedenis is profetie die in vervulling is gegaan. Toen de koning eiste wat menselijk gezien onmogelijk was, reageerde Daniël niet met angst of paniek. Hij probeerde zichzelf niet te redden door middel van menselijke strategieën. In plaats daarvan wendde hij zich onmiddellijk tot God, niet alleen, maar samen met anderen.

Hoe helpen gebedsbijeenkomsten in tijden van crisis? “Daarop vertrok Daniël naar zijn huis en liet hij de zaak aan zijn vrienden Hananja, Misaël en Azarja weten, opdat zij het aangezicht van de God van de hemel zouden zoeken om barmhartigheid te verkrijgen met betrekking tot deze verborgenheid, zodat men Daniël en zijn vrienden niet met de rest van de wijzen van Babel zou doen omkomen. Toen werd aan Daniël in een nachtvisioen de verborgenheid geopenbaard. Daarop loofde Daniël de God van de hemel.” Daniël 2:17-19. Na vurig gebed tot God werd het onmogelijke mogelijk gemaakt.

In ongeveer 200 woorden schetste Daniël het verloop van meer dan 2.600 jaar toekomstige geschiedenis. In een houding van nederigheid erkende hij God als de bron van wijsheid, waarvoor hij zich voor Hem boog met dankbaarheid, eerbetoon en lof: “Daniël nam het woord en zei: De Naam van God zij geloofd van eeuwigheid tot in eeuwigheid, want van Hem is de wijsheid en de kracht. Hij verandert de tijden en tijdstippen, Hij zet koningen af en stelt koningen aan, Hij geeft de wijsheid aan wijzen, de kennis aan wie verstand hebben.” “U, God van mijn vaderen, dank en prijs ik, omdat U mij wijsheid en kracht hebt gege-

ven, en mij nu hebt laten weten wat wij van U hebben verzocht, want U hebt ons de zaak van de koning laten weten." Daniël 2:20, 21, 23.
In dezelfde profetie lezen we: "In de dagen van die koningen zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan..." Daniël 2:44. In de droom raakte een steen, die zonder menselijke handen was uitgehouwen, het beeld aan de voeten, waardoor de koninkrijken van deze wereld werden vernietigd, en groeide vervolgens uit tot een berg die de hele aarde vulde. De betekenis is duidelijk. De geschiedenis wordt uiteindelijk niet gestuurd door menselijke heersers, maar door God Zelf. De steen stond symbool voor Zijn eeuwige koninkrijk, dat niet door menselijke kracht of politieke macht is opgericht, maar door goddelijk gezag.
Dit visioen bevatte zowel een waarschuwing als hoop. Christus is zowel de fundamentsteen als de uiterste hoeksteen. Wie op Hem bouwt, staat op iets dat niet kan wankelen, terwijl alles wat op menselijke trots is gegrondvest, zal verdwijnen. Zoals de apostel Paulus schreef: "Deze Jezus is de steen die door u, de bouwers, veracht werd, maar Die de hoeksteen geworden is." Handelingen 4:11. De steen wordt in feite een beslissingsmoment. "Ieder die op die steen valt, zal verpletterd worden en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen." Lukas 20:18. Het gaat niet alleen om profetie, maar om de reactie daarop. De steen beschrijft niet alleen toekomstige gebeurtenissen; hij confronteert elk hart met een keuze. Ben ik bereid om mijn 'persoonlijke zelf' te laten breken op de rots van verlossing? Bouw ik mijn karakter op de vaste Rots, Jezus Christus? Laten we in gedachten houden dat elk menselijk koninkrijk zal vallen, maar dat het koninkrijk dat op de Rots is gebouwd voor eeuwig zal blijven staan.

De vurige beproeving – God aanbidden onder vervolging in de laatste beproeving

"Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven, en Hij zal ons, o koning, uit uw hand verlossen. En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden." Daniël 3:17, 18. Het verhaal van de drie jonge mannen die in de vurige oven werden geworpen, is algemeen bekend. De volgende beproeving in Babylon ging over aanbidding.

“Koning Nebukadnezar maakte een gouden beeld, waarvan de hoogte zestig el was, ...” Daniël 3:1. En hij gebood het hele volk zich ervoor te buigen. De kwestie was duidelijk: gehoorzaamheid aan menselijk gezag is een daad van aanbidding. Weigering betekende de dood in de vurige oven. Volgens Daniël 3:17, 18 was het standpunt van Hananja, Misaël en Azarja onwrikbaar. God verhinderde de beproeving niet, maar Hij was bij hen tijdens die beproeving. “Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.” Daniël 3:25. Het vuur maakte duidelijk dat God degenen eert die kiezen voor gehoorzaamheid aan Hem in plaats van voor compromissen en omstandigheden. Hun redding werd een openbaar getuigenis dat alleen de Allerhoogste aanbidding verdient. We weten dat deze gebeurtenis meer was dan alleen geschiedenis. Daniël hoofdstuk 3 is duidelijk. Het schetst een profetisch patroon dat onmiskenbaar verwijst naar de laatste strijd die in het 13e hoofdstuk van Openbaring wordt beschreven. In beide gevallen staat aanbidding centraal. Het beeld wordt opgericht, aanbidding wordt afgedwongen en degenen die trouw blijven aan God worden vervolgd. Deze ervaring in Babylon was een duidelijke voorafschaduwing van de laatste crisis waarmee de wereld te maken zal krijgen vóór de wederkomst van Christus.

De Heilige Schrift noemt twee tegengestelde tekenen van trouw. Het zegel van God kenmerkt degenen die de Schepper aanbidden en Zijn geboden onderhouden. De Sabbat, die centraal staat in Gods heilige Tien Geboden, wijst op Hem als de Schepper van hemel en aarde en staat symbool voor trouw aan het verbond. Ezechiël 20:20. Het merkteken van het beest daarentegen staat voor menselijk gezag dat zich boven Gods gezag probeert te stellen, en voor gehoorzaamheid aan door mensen opgestelde geboden die in de plaats zijn gekomen van de door God gegeven geboden. De laatste crisis zal dus niet in de eerste plaats politiek of technologisch van aard zijn. Het zal een kwestie zijn van aanbidding en trouw. Net als in Babylon zal Gods volk geroepen worden om trouw te blijven, zelfs wanneer gehoorzaamheid lijkt te leiden tot druk of verlies.

Laten we niet kijken naar de hevigheid van het vuur, maar erop vertrouwen dat dezelfde God die destijds met Zijn dienaren meeging, Zijn volk in de laatste dagen zal ondersteunen. Laten we Hem trouw blijven, zelfs als het lijkt alsof Hij misschien niet ingrijpt. Het vuur zal de ware aanbidding aan het licht brengen, en de laatste crisis zal ont-

hullen of iemands trouw aan God of aan menselijk gezag toebehoort. In hoeverre beseffen we dat een ware relatie met God gepaard gaat met beproevingen? Als mijn aanbidding en gehoorzaamheid vandaag op de proef zouden worden gesteld, zou mijn leven dan het zegel van trouw aan God weerspiegelen? De prachtige belofte die aan Daniël werd gegeven, geldt ook vandaag de dag, namelijk: "Velen zullen gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden." Daniël 12:10a.

Toekomstige heerlijkheid – de laatste hoop

"De verstandigen zullen blinken als de glans van het hemelgewelf, en zij die er velen rechtvaardigen, als de sterren, voor eeuwig en altijd. Maar u, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde. Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen." Daniël 12:3, 4. Daniël ontving een laatste boodschap van hoop en troost, waarin de laatste tijd van benauwdheid als volgt werd beschreven: "... Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. ..." Daniël 12:1. Maar God belooft degenen te redden wier namen in het boek staan geschreven. Het getrouwe overblijfsel is geroepen om standvastig te blijven tijdens de laatste crisis, in volledig vertrouwen op God. De nadruk van de profetie ligt niet op angst, maar op voorbereiding: mensen die in hun karakter zijn veranderd, trouw aan God en gereed voor de wederkomst van Christus.

Daniël 12 bevat ook een van de duidelijkste beloften van de Schrift over de opstanding, waarin wordt gezegd dat de familie van God, die door de dood van elkaar was gescheiden, weer verenigd zal worden en nooit meer gescheiden zal worden. "En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen." Daniël 12:2.

Dit wijst op de gezegende hoop: de opstanding van de rechtvaardigen en het uiteindelijke herstel van Gods volk wanneer Christus terugkeert. De geschiedenis eindigt niet in een crisis, maar in verlossing. Aan Daniël werd opgedragen het boek te verzegelen tot de tijd van het einde. Dit toont aan dat de boodschap vooral relevant is voor hen die leven in de nadagen van de aardse geschiedenis. De kennis zal toenemen, en Gods volk zal geroepen worden om de profetieën te begrijpen.

De ‘verstandigen’ in Daniël 12:3 zijn degenen die Gods wegen begrijpen en in trouwe gehoorzaamheid aan Hem leven. Hun wijsheid komt tot uiting in hun karakter, niet zozeer in informatie. Omdat hun leven Gods waarheid weerspiegelt, wordt gezegd dat zij blinken als de glans van het hemelgewelf. Hun onvergankelijke karakter is niet tijdelijk, maar eeuwig, net als de sterren die blijven schijnen lang nadat de duisternis is verdwenen. Hoe kunnen we de ‘toenemende kennis’ gebruiken om een nauwere relatie met Jezus Christus te krijgen? Behoren wij tot degenen die ‘gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden’ door het vuur van beproevingen te aanvaarden? Hoe drukken we de vreugde van de verlossing uit, wetende dat onze namen in het boek des levens staan geschreven?
Van het eerste besluit van Daniël en zijn vrienden om zich in Babylon onbezoedeld te houden tot de belofte van de opstanding en het eeuwige leven: zijn boodschap roept iedereen op om nu een trouw leven te leiden, in afwachting van de spoedige wederkomst van Christus.

Conclusie

Daniël bouwde zijn karakter op de Rots der Eeuwen en was een voorbeeld van compromisloze integriteit en trouw in de dienst aan God en de mensheid. Het verhaal van de drie jonge mannen die in de vurige oven werden geworpen, leert ons dat God, zowel in de oven als daarbuiten, bij Zijn trouwe kinderen is. De rest doet er niet toe. De uiteindelijke boodschap van het boek is een motiverende boodschap die vreugde teweegbrengt in de openbaring van Gods glorieuze karakter in mensenlevens.
Het goede nieuws en de uiteindelijke belofte luidt: “... In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek.” Daniël 12:1. Laten we met een waakzaam hart verdergaan, “want nu is de zaligheid dichter bij ons dan toen wij tot geloof kwamen”. Romeinen 13:11. God zegene ons! Amen!

7e lezing – Sabbat, 12 december 2026

JOHANNES DE DOPER

Door T. Petkov, Bulgarije / Verenigde Staten

"En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en geweldenaars grijpen het. Want al de profeten en de Wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd. En als u het wilt aannemen: hij is Elia, die komen zou." Matthéüs 11:12-14.

De persoon Johannes de Doper fungeert als een belangrijk symbool en voorbeeld voor Gods volk in hun bediening aan het einde der tijden. Op verschillende plaatsen wordt in de evangeliën vermeld dat Jezus Christus werd aangezien voor de herrezen Johannes de Doper of Elía. Deze verwarring vloeide voort uit de profetie van Maléachi en het algemene geloof dat Elía zou terugkeren, evenals uit Jezus' eigen woorden dat Elía, in het werk van Johannes de Doper, al was teruggekeerd. "Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan." Maléachi 4:5, 6. Het verband tussen het leven en de boodschappen van Elía en Johannes de Doper enerzijds en de boodschappen van de drie engelen anderzijds is onmiskenbaar. Door het leven en de bediening van Johannes de Doper te bestuderen, krijgen we waardevolle inzichten in hoe de Heer tegen Zijn volk aankijkt en hoe Hij hen voorbereidt op de laatste gebeurtenissen.

Geboorte

De afkomst en geboorte van Johannes de Doper waren wonderbaarlijk. De evangelist Lukas schreef: “In de dagen van Herodes, de koning van Judea, was er een priester van de afdeling van Abia, van wie de naam Zacharias was. En zijn vrouw behoorde tot de dochters van Aäron en haar naam was Elizabet. Zij waren beiden rechtvaardig voor God en wandelden onberispelijk volgens alle geboden en verordeningen van de Heere. En zij hadden geen kind, omdat Elizabet onvruchtbaar was en zij beiden op leeftijd gekomen waren.” Lukas 1:5-7. Net als Simson, Samuël en Jezus Zelf werd Johannes de Doper geboren door de wonderbaarlijke tussenkomst van God. Zijn geboorte werd voorspeld door een engel die aan zijn vader in de tempel verscheen. “En er verscheen aan hem een engel van de Heere, die aan de rechterzijde van het reukofferaltaar stond.” Lukas 1:11.
Nog voordat Johannes werd geboren, had de Heer de grootsheid van zijn missie in het heilsplan al voorspeld. “Want hij zal groot zijn voor de Heere. Geen wijn en geen sterkedrank zal hij drinken en hij zal al van de moederschoot af met de Heilige Geest vervuld worden.” Lukas 1:15.
Bovendien beschreef de engel zijn bediening: “En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden, want je zult voor het aangezicht van de Heere uit gaan om Zijn wegen gereed te maken, en om Zijn volk kennis van de zaligheid te geven in de vergeving van hun zonden, door de innige gevoelens van barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de hoogte naar ons omgezien heeft, om te verschijnen aan hen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood, en om onze voeten te richten op de weg van de vrede. Het kind groeide op en werd gesterkt in de geest, en het verbleef in de woestijnen tot de dag van zijn verschijning aan Israël.” Lukas 1:76-80.
Gezien de geestelijke betekenis van de geboorte van Johannes de Doper, ziet men opmerkelijke parallellen tussen deze gebeurtenis en het ontstaan van de voorzegde hervormingsbeweging in de eindtijd. Op wonderbaarlijke wijze werd, onder leiding van de Heilige Geest, een groep mensen geïnspireerd en apart gezet, gedreven door een diep verlangen om God te dienen en de volheid van het karakter van Christus te weerspiegelen. De Geest der Profetie beschreef dit als het begin van een opwekking en hervorming: “Er is een opwekking en een hervorming nodig, onder leiding van de Heilige Geest. Opwekking en

hervorming zijn twee verschillende dingen. Opwekking betekent een vernieuwing van ons geestelijk leven, een verfrissing van de krachten van hoofd en hart, een opstanding uit de geestelijke dood. Hervorming betekent een reorganisatie, een verandering in ideeën en theorieën, gewoontes en gebruiken. Hervorming brengt geen goede, rechtvaardige vruchten voort, tenzij die samengaat met een opwekking door de Geest. Een opwekking en een hervorming hebben beiden hun eigen functie. Ze moeten samengaan. –RH, 25 februari 1902" –*Jezus komt!*, blz. 149.

De Heilige Geest brengt iemand in een hechte relatie met Christus. Dit bleek al uit de verbazingwekkende reactie van de baby Johannes, nog voordat hij geboren was. "en zij kwam in het huis van Zacharias en groette Elizabet. En toen Elizabet de groet van Maria hoorde, gebeurde het dat het kindje opsprong in haar buik; en Elizabet werd vervuld met de Heilige Geest, en zij riep met luide stem en zei: Gezegend ben je onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je buik. […] Want zie, toen het geluid van je groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn buik." Lukas 1:40-42, 44.

Evenzo kan er geen echte opwekking of hervorming plaatsvinden zonder een geestelijke band met Jezus Christus. In de eindtijd zal Gods volk Zijn wet in hun hart geschreven hebben. Zij zullen ervoor kiezen het martelaarschap te ondergaan in plaats van van Christus gescheiden te worden of Zijn geboden te overtreden. Dit was de geest en de ervaring van de hervormers die de Heer in 1914 in Duitsland en andere Europese landen riep. Zij lieten een krachtig voorbeeld en een erfenis na, door de beproevingen van de Eerste en Tweede Wereldoorlog het hoofd te bieden en tot het einde toe trouw te blijven. "Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders." Romeinen 8:29.

Hervorming

"Johannes stond een groot werk te wachten, en om over een sterke lichamelijke gesteldheid en de geestelijke en morele kracht te beschikken die nodig waren om dit werk te verrichten, moest hij zijn eetlust en hartstochten in toom houden. Johannes moest het voortouw nemen als hervormer en door zijn sobere levenswijze en eenvoudige

kleding de mateloze gewoonten en de zondige uitspattingen van het volk aan de kaak stellen." –*The Spirit of Prophecy,* vol. 2, blz. 43. Evenzo ontving de voorzegde hervormingsbeweging, die in de eindtijd wordt opgeroepen, het licht van een vegetarisch dieet en gezondheidshervorming, die het overblijfsel van Gods gemeente helpen vol te houden. Door ziekte en verleiding te bestrijden en een gezonde lichamelijke en geestelijke kracht te behouden, wordt Gods volk een licht dat schijnt in de duisternis van de wereld.

"Zoals de rechterarm met het lichaam verbonden is, zo zijn de hervorming van de gezondheidszorg en het medisch zendingswerk verbonden met de boodschap van de derde engel, en moeten zij, net als de rechterarm, doeltreffend functioneren ter verdediging van het lichaam van de waarheid." –*The Review and Herald,* 20 juni 1899. De gezondheidshervorming had niet alleen tot doel het lichamelijke en geestelijke welzijn te versterken, maar ook de geest te beschermen tegen zondige neigingen en de invloed van de wereld. "Het toegeven aan de eetlust door het nuttigen van luxueus voedsel en het drinken van wijn leidde tot een afname van de lichamelijke kracht en een verzwakking van het verstand, waardoor misdaden en ernstige zonden niet langer als zondig werden ervaren. De engel Gabriël gaf de ouders van Johannes specifieke aanwijzingen met betrekking tot matigheid. Een van de verheven engelen van de troon des hemels gaf een les over gezondheidshervorming." –*The Spirit of Prophecy,* vol. 2, blz. 43.

Het overblijfsel dat in de eindtijd standhoudt, zal zich van de rest van het christendom onderscheiden door hun diepe geestelijke ervaring, oprechte bekering en onvoorwaardelijke toewijding aan Gods zaak. De Geest der Profetie zegt: "Velen hebben een louter formeel geloof in Christus, maar ze weten niets van die essentiële afhankelijkheid van Hem waardoor men zich de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Verlosser toe-eigent. Over dit louter formele geloof zegt Jakobus: "U gelooft, dat God een enig God is; u doet wel; de duivelen geloven het ook, en zij sidderen. Maar wilt u weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is?" Jakobus 2:19, 20." –*Selected Messages,* boek 1, blz. 389.

De eindtijd

De voorzegde hervorming zal het oorspronkelijke, vroege christendom en de eerste liefde herstellen en de gelovigen daartoe terugbrengen.

“In de eindtijd zal elke goddelijke instelling hersteld worden. De bres, in de wet gemaakt in de tijd dat de Sabbat werd veranderd door de mens, zal hersteld worden. Gods laatste volk, dat in de wereld leeft als hervormers, moet laten zien dat Gods wet de grondslag vormt van alle blijvende hervormingen, en dat de Sabbat van het vierde gebod blijft bestaan als een gedenkteken aan de schepping, een blijvende herinnering aan Gods macht.” –*Profeten en koningen*, blz. 418.

Het zegel van God en het merkteken van het beest zullen het uiteindelijke lot van elke gelovige bepalen. Het volk van God zal aan de wereld verkondigen dat het einde nabij is. Het oordeel zal de rechtvaardigen van de onrechtvaardigen scheiden, en God zal de straf voor zonde en overtreding opleggen. Deze belangrijke kennis zal in de kracht van de Heilige Geest aan de wereld worden gepredikt. Johannes de Doper onderging gevangenschap en stierf de marteldood omdat hij de morele afvalligheid van zijn tijd aan de kaak stelde, en Gods dienaren zullen met soortgelijke gevolgen te maken krijgen wanneer zij de wereld de laatste waarschuwing geven. “Babylon is gevallen, is gevallen“, zal tot aan de uiteinden van de wereld worden verkondigd. “Ga uit haar weg, Mijn volk “ is de waarschuwende boodschap die uit de hemel zal komen, waarbij Gods volk uit de verschillende denominaties wordt opgeroepen zich te verenigen onder de banier van Christus, en Zijn heilige geboden te erkennen en te verdedigen.

Verlossing geschiedt door geloof en uit genade. Daarom zullen allen die het wonder van de verlossing door het offer van Jezus Christus ervaren, bereid zijn elk offer te brengen en alles op te geven wat hen zou kunnen scheiden van de liefde van Christus.

“ ‘Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods.’ (Romeinen 8:14). Zij die ermee instemmen zich door de Geest van God te laten leiden, zullen verlicht en geheiligd worden. Zij zullen de afschuwelijkheid van de zonde en de schoonheid van de heiligheid inzien. Zij zullen het als een grote eer beschouwen om zonen van God genoemd te worden, in het besef dat zij volkomen onwaardig zijn om met Christus, de eniggeboren Zoon van de Vader, in verband te worden gebracht.” –*The Youth's Instructor,* 8 december 1892 [zie ook: *Zonen en dochters van God*, blz. 28].

Het koninkrijk der hemelen

"En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en geweldenaars grijpen het." Matthéüs 11:12.
"Christus nam onze natuur op Zich, opdat Hij ons met Zichzelf zou verenigen. Hij leed in het vlees, leed als een mens, leed met de mensheid, opdat Hij ten volle de Leider van onze redding zou kunnen worden, door Zijn lijden tot een volmaakte Verlosser gemaakt, opdat Hij vele zonen en dochters tot God zou brengen.
'Want het betaamde Hem, om Wie alle dingen zijn, en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, de overste Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen. Want èn Hij, Die heiligt, èn zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.' (Hebreeën 2:10, 11)" –*The Youth's Instructor,* 8 december 1892.
"Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest." Johannes 3:5, 6.
Christus stuurde Zijn discipelen op pad met de boodschap: 'Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen'. Matthéüs 10:7. Johannes de Doper had deze boodschap verkondigd, en vandaag is het ónze taak om deze boodschap te verkondigen. Wanneer dit evangelie in de hele wereld zal zijn verkondigd, dan zal het einde komen. Op allen die Christus aanvaarden en in Hem geloven, rust een grote verantwoordelijkheid. Iedereen moet zich inzetten voor de uitbreiding van Zijn gemeente op aarde. Laten we voor de wereld het 'Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt' hooghouden (Johannes 1:29). Dit zal de komst van onze Heer en Verlosser bespoedigen." –*Letters and Manuscripts*, vol. 18 (1903), *Manuscript* 34, 1903.

Een gevoel van identiteit

"De grote dag van de HEERE is nabij; hij is nabij en nadert zeer snel. Hoor, de dag van de HEERE! De held zal daar bitter schreeuwen! Een dag van verbolgenheid is die dag, een dag van benauwdheid en angst, een dag van verwoesting en vernietiging, een dag van wolken en donkerheid, een dag van donkere wolken, een dag van bazuin-

geschal en krijgsgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens." Zefánja 1:14-16.
Na bestudering van de profetie van Zefánja over de eindtijd is het duidelijk dat alleen degenen die vastberaden en goed voorbereid zijn, de druk van natuurrampen, vervolging door de wereld en de verwoesting van het milieu zullen doorstaan. Om te overleven is een sterk, uitgesproken gevoel van geestelijke identiteit nodig. In dit opzicht is het voorbeeld van Johannes de Doper werkelijk opmerkelijk. Toen hem werd gevraagd: "Wie bent u, opdat wij antwoord kunnen geven aan hen die ons gestuurd hebben; wat zegt u van uzelf? Hij zei: Ik ben de stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere recht, zoals Jesaja, de profeet, gesproken heeft." Johannes 1:22, 23. Het antwoord van Johannes had niets te maken met zijn afkomst, maar met zijn geestelijke, profetische roeping. De woorden van de profeet Jesája hadden zo'n diepe betekenis voor de dienaar van de Heer dat hij zich volledig identificeerde met de stem die in de woestijn riep. Op dezelfde manier moet het overblijfsel van Gods gemeente de waarheid naleven en het karakter van Christus weerspiegelen als hun eigen heilige identiteit. De boodschappen van de drie engelen zullen het eigenlijke doel van hun bestaan worden. Zoals de apostel Paulus zei: "Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, ..." (Romeinen 1:16), zo moeten ook wij ons verheugen, en ons niet schamen, dat wij het voorrecht hebben deel te nemen aan de bediening van de laatste waarschuwing.
Het beest zal alles doen wat in zijn macht ligt om Gods volk te vernietigen. "En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen." Openbaring 13:13. Alleen zij die diep overtuigd zijn en een onwankelbare persoonlijke verbondenheid met de boodschap van Christus hebben opgebouwd, zullen onbewogen blijven door satans aanvallen. Tegelijkertijd werd de bediening van Johannes gekenmerkt door een buitengewoon nederig verlangen om te dienen. In plaats van eer of glorie voor zichzelf na te streven, richtte hij ieders aandacht op de komende Messias, het ware geneesmiddel tegen zonde en dood. "Johannes antwoordde hun: Ik doop met water, maar midden onder u staat Hij Die u niet kent." Johannes 1:26. Toen Jezus gedoopt werd en Zijn bediening begon, verklaarde Johannes dat zijn eigen missie volbracht was. Hij zei: "Hij moet meer worden, maar ik minder." Johannes 3:30. Evenzo zoeken ware hervormers nooit de aandacht

voor zichzelf, maar prediken zij Christus als de enige oplossing voor de wereld. Zij worden niet gedreven door positie of persoonlijk gewin. Zij pleiten niet voor afscheiding of de oprichting van een nieuwe organisatie, maar volgen de lijn van de enige, door profetieën aangekondigde gemeente van God. Net zoals de apostel Paulus, die naar de dienaren van de Heer was gezonden, zich na zijn visioen van Jezus aansloot bij de vervolgde, nederige christelijke beweging, zo zal de door profetieën aangekondigde eindtijdbeweging het zachtmoedige en nederige karakter van Christus weerspiegelen aan de afvallige wereld.
"Ik heb een boodschap voor jullie. Christus spreekt tot jullie en zegt: 'Richt jullie blik niet op mensen, maar op de grote Leraar'. De boodschap die in de tijd van Johannes de Doper door Judéa klonk: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen', is de boodschap voor vandaag. Matthéüs 3:2. Bekering betekent een verandering van hart, een verandering van geest." –*Letters and Manuscripts,* vol. 19 (1904), *Letter* 277, 1904.

Onderwijs

De voorbereiding op de bijzondere missie van Johannes omvatte ook bijzondere aandacht voor zijn onderwijs. De religieuze scholen van die tijd, en met name die welke priesters opleidden, waren doordrongen van menselijke tradities en verkeerde interpretaties van de Heilige Schrift.
"Die profeet werd door de Geest van God de woestijn in geleid, weg van de verderfelijke invloeden van de stad, om een opleiding te volgen die hem in staat zou stellen onderricht van God te ontvangen in plaats van onderricht van een van de geleerde schriftgeleerden. Hij mocht zich niet verbinden met de rabbijnen; hoe minder hij vertrouwd raakte met hun leerstellingen, hun stelregels en tradities, des te gemakkelijker kon de Heer indruk maken op zijn verstand en hart, en hem de zuivere vorm van de waarheid geven die aan het volk moest worden gegeven om de weg van de Heer te bereiden. De leerstellingen van de schriftgeleerden en Farizeeën waren van dien aard dat ze het volk afkeerden van de onvervalste waarheid die door de grote Leraar zou worden gepresenteerd wanneer Hij Zijn missie zou aanvatten. De enige hoop voor het volk was om hun hart en geest open te stellen voor het licht dat vanuit de hemel werd gezonden door Zijn profeet, de

voorloper van Christus." –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 310.
Het voorbeeld van Johannes is in onze tijd van grote betekenis. Hij stond wantrouwend tegenover wereldlijk onderwijs, niet op gebieden als lezen, schrijven, wiskunde of talen, maar wat betreft de invloed op het geloof. Op dezelfde manier zullen in de eindtijd valse christussen en leraren, evenals valse profetieën en uitleg, de religieuze wereld verduisteren. De afvalligheid van de katholieke en protestantse kerken zal de wereld doordringen en, indien mogelijk, zelfs de uitverkorenen misleiden. Gelovigen moeten bijzonder waakzaam zijn om hun geest en geestelijk inzicht te beschermen, zodat zij voorbereid zijn om trouwe boodschappers te zijn.

Het martelaarschap van Johannes

"Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een dienaar is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen." Johannes 15:20.
De bediening van Johannes de Doper eindigde in de gevangenis en uiteindelijk met een martelaarsdood. Terwijl veel dienaren van de Heer – zoals Daniël en zijn vrienden – door Gods machtige hand werden beschermd tegen de dood en vervolging, bleef Johannes de Doper hiervan niet gespaard. Zijn martelaarschap dient als een profetische waarschuwing voor de zware beproevingen en vervolging die gepaard zullen gaan met de boodschap van de hervorming aan het einde der tijden. "[…] En zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden." Openbaring 13:15.
Ruim een eeuw geleden ondergingen de gereformeerde Zevende Dags Adventisten hetzelfde lot als Johannes de Doper. De geschiedenis leert ons dat zij in de gevangenis werden opgesloten omdat zij de militaire dienst weigerden, en dat sommigen van hen voor hun geloof stierven.
In *The Sabbath Watchman* verscheen een verbazingwekkend verslag van een wonder dat plaatsvond in een gevangenis in Tsjechië. Een trouwe broeder werd gevangengezet en veroordeeld tot de dood door uithongering. Toen de gevangenisbeambten echter twintig dagen na zijn opsluiting zijn cel openden, waren ze verbaasd en geschrokken toen ze zagen dat hij springlevend was. De broeder getuigde tijdens de Sabbatdienst dat een rat elke dag stukjes brood naar zijn cel

bracht, en zo had hij het overleefd. We beschikken over historische documenten en persoonlijke brieven van martelaren zoals broeder Anton Brugger, die in 1943 op 32-jarige leeftijd in [de buurt van] Berlijn, Duitsland, met de valbijl (Fallbeil, Duitse uitvoering van de guillotine) werd geëxecuteerd. Hij schreef aan zijn verloofde, zuster Esther: "Wanneer je deze regels ontvangt, zal ik hoogstwaarschijnlijk niet meer onder de levenden zijn… Ja, er stond mij geen andere weg open als ik trouw wilde blijven aan mijn overtuigingen… Wees daarom, mijn liefste, niet bedroefd over deze zware beproeving, maar kijk vol vreugde en vertrouwen uit naar de eeuwige heerlijkheid. Ook al is dit alles zo bitter, toch moeten we het allemaal geduldig uit de hand van de Heer aanvaarden, want de weg die Hij ons wijst en leidt, zal uiteindelijk voor ons bestwil dienen. Als we bij onze Verlosser in Zijn heerlijkheid willen zijn, moeten we ook bereid zijn om hier met Hem te lijden… Hoe verbaasd en bevreesd zullen die arme mensen zijn wanneer de Verlosser bij het oordeel in majesteit in de hemel verschijnt." –*And Follow Their Faith,* samengesteld door Hans Fleschutz, Centennial Edition, 2014, blz. 90 [oorspronkelijke titel: *Und folget ihrem Glauben nach!*].

Beste broeders en zusters in de Heer, bereiden jullie je voor om deel te nemen aan de geprofeteerde bediening in de eindtijd? Het overblijfsel zal uitsluitend bestaan uit degenen die bereid zijn alles opzij te zetten, behalve hun dienst aan Jezus Christus. De apostel Paulus herinnert ons aan Gods roeping – aan uitverkiezing en voorbestemming – tot verlossing. Echter: "De voorbestemming, of uitverkiezing, waarover God spreekt, omvat allen die Christus als hun persoonlijke Verlosser zullen aanvaarden en die zullen terugkeren tot trouw en volmaakte gehoorzaamheid aan al Gods geboden. Dit is de doeltreffende verlossing van een bijzonder volk, door God uit de mensheid uitverkoren. Allen die bereid zijn door Christus gered te worden, zijn de uitverkorenen van God. Het zijn de gehoorzamen die vanaf de grondlegging der wereld voorbestemd zijn. 'Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven.' (Johannes 1:12)" –*The Gospel Herald,* 11 juni 1902.

Laten we bidden dat God Zijn volk zal zegenen en hen zal voorbereiden op Zijn dienst. Zoals Johannes de Doper en Elía de weg bereidden voor de eerste komst van Jezus en de reformatie, is het nu tijd om de weg te bereiden voor de wederkomst van onze Heer. Moge God met Zijn gemeente zijn. Amen.

Internationaal Zendingsgenootschap
Gemeente van Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging